

TIGHT BINDING BOOK

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_200583

UNIVERSAL
LIBRARY

ಪ್ರಭಾಕರ ಕಿರಣಮಾಲಾ.

ಯಕ್ಷಗಾನ

ರತ್ನಾವತೀ ಕಲ್ಯಾಣ,

ದಿವಂಗತ ನಂದಳಿಕೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರ್ಣಪ್ಪನವರಿಂದ
ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ಮುದ್ರಣ ಮುದ್ರಣ.

ಉಡುಪಿ

ಪ. ನಾರಾಯಣಪ್ರಭುರಿಂದ
ಸ್ವಕೀಯ ಪ್ರಭಾಕರ ಮುದ್ರಾಯಂತ್ರದಲ್ಲಿ
ಮುದ್ರಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.
ಕಾಪಿರೈಟ್ ರಿಜಿಸ್ಟರಾಗಿದೆ.

1931.

ಎಲೆ 0--3--0

Price 0--3--0

ಜೈ ಜೈ ರಾಮಕೃಷ್ಣಹರಿ

ಜಯ ಜಯ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹರೇ!

“ಜೈ ಜೈ ರಾಮಕೃಷ್ಣಹರಿ” ಎಂಬ ಮೇಲೆ ತೋರಿಸಿದ ನಮೂನೆ ಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ಇಂಚು ಎತ್ತರದ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಬಹಳ ಅಂದವಾದ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಮರಾಠಿ ಅಕ್ಷರಗಳಿಂದ— 2 ಪೂಬ್ ಉದ್ದವೂ 8 ಇಂಚು ಅಗಲವೂ ಇರುವ ಕಾಗದಗಳು ನಾವು ಹೊಸತಾಗಿ ತಯಾರಿಸಿರುತ್ತೇವೆ. ಅವು ಮಠ ವ ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮನೆ ವ ಬಂಗಲೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಅಂಗಡಿ ವ ಬಂಡಸಾಲೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಭವನಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ವಾಚನಮಂದಿರಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಸಭಾಸದನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಗೋಡೆಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಬಾಗದಲ್ಲಿ ಹಚ್ಚಲು ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗಿವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚುವುದರಿಂದ — ಅಲಂಕಾರವೂ, ದೇವತಾಸಾನ್ನಿಧ್ಯವೂ ಉಂಟಾಗುವುದಲ್ಲದೆ ಯಾವಾಗಲೂ ದುರ್ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ಮನಸ್ಸಾಗದೆ ಭಗವನ್ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯ ಬೋಧೆಯುಂಟಾಗಿ ಅದರಿಂದ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸುಖವೂ ಶಾಂತಿಯೂ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

ಬೆಲೆ : 100ಕ್ಕೆ 2-0-0.

 ಸದರಿ ಮೇಲಣ ಕಾಗದ ಹಚ್ಚಿ ಅದರ ಮೇಲ್ಗಡೆಗೂ, ಕೆಳಗಡೆಗೂ ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಲಂಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಹಚ್ಚುವ ಮೇಲೆ ತೋರುವ (ಬಳ್ಳಿ) ಬಾರ್ಡರುಗಳಿವೆ. ದರ : 100ಕ್ಕೆ 1-0-0.

ವಿಳಾಸ : — ಪ್ರಭಾಕರ ಮುದ್ರಾಯಂತ್ರ, ಉಡುಪಿ.

॥ ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣಃ ಪ್ರಸನ್ನಃ ॥

ಬೃಹತ್ಕಥೋಪಪುರಾಣದೊಳಗಣ

ಯಕ್ಷಗಾನ

ರತ್ನಾವತೀ ಕಲ್ಯಾಣ

॥ ಶಾರ್ದೂಲವಿಕ್ರೇಷಿತ ವೃತ್ತ ॥

ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀನರನುಬ್ಬ ಜಾತಸಿತರಂ | ಬಾಲಾರ್ಕ ಕೋಟಿಪ್ರಭಂ |
ನೀಲೇಂದ್ರನರಶಾಮ ಕೋನುಲವಪುಃ | ಸಾಲಂಕೃತೋರಸ್ಥಲಂ ||
ಘಾಲಾಕ್ಷಾ ಚಿಹಿತ ವ್ಯಾಲರಾಜಶಯನಂ | ಕಾಲಿಂಗ ಸನ್ಮರ್ದನಂ |
ಮಾಲೋಲಂ ಸುರಪಾಲಮುಖ್ಯನುತಗೋ | ಪಾಲಂ ಸದಾ ಭಾವಯೇ || ೧ ||

॥ ರಾಗ, ನಾಟಿ, ರುಂಪೆ ॥

ಜಯತು ಜಯ ಗಣನಾಥಾ | ಜಯತೂ ಆಖೂವರೂಢಾ || ಜಯ
ತೂ ಲೋಕವಿಖ್ಯಾತಾ | ಜಯ ಭಾಗ್ಯದಾತಾ || ೧ || ವಿಘ್ನ ಮೇಘಸಮಿರಾ |
ವಿಘ್ನವಿಸಿನ ಕುಠಾರಾ || ವಿಘ್ನಾದಿ ಕಲುಷಹರಾ | ವಿಘ್ನಕರಾ ಧೀರಾ || ೨ ||
ಕರಿವದನ ಹರಪುತ್ರಾ | ಶರಣಜನ ನುತಿಸಾತ್ರ ॥ ಸುರವಿನುತ ಸು
ಚರಿತ್ರಾ | ಪರತರ ಪವಿತ್ರಾ ॥ ೩ ॥

॥ ಭಾಮಿನಿ ॥

ಹರಗಿರಿಜಿಯರಿಗೆರಗಿ ವಾಣೀ | ವರಗೆ ನುತಿಸಿ ಸರಸ್ವತಿಗೆ ಮುರ |
ಹರಗೆ ಭಾಸ್ಕರಮುಖ್ಯ ನವಗ್ರಹಗಳಿಗೆ ಶಿರಬಾಗಿ || ಗುರುವಿನಮಲ
ಪದಾಂಬುಜವನನ | ವರತ ಧ್ಯಾನಿಸಿ ಮುಂಗಭೆಯನಾ | ವರಹರನ
ಕೃಪೆಯಿಂದ ವರ್ಣಪೆ ಯಕ್ಷಗಾನದಲೀ || ೧ ||

॥ ರಾಗ, ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ತ್ರಿವುಡೆ ॥

ಭೂಮಿಯೊಳಗತ್ಯಧಿಕ ಕಾಶ್ಮೀರಗೋಮಿನಿಪ ಶ್ರೀಹರ್ಷರಾಯಂ |
ಗಾಮಹಾಮಾಂಡವ್ಯ ಮುನಿಪತಿ | ಪ್ರೇಮದಿಂದಾ || ೧ || ಒರೆಯುತಿರೆ
ಬ್ರಹ್ಮತ್ ಕಥಾನಕ | ವರಪುರಾಣವ ಕೇಳುತ್ತಾ ಮುನಿ | ವರನ ಪದಯುಗ
ಕೆರಗಿ ಪೃಥ್ವೀ | ಶ್ವರನು ನುಡಿದಾ || ೨ || ಅದರೊಳಾವತ್ತಾಖ್ಯರಾಯನು |
ಪದುಮಮುಖಿ ರತ್ನಾವತಿಗೆ ತಾ | ಮದುವೆಯಾದನದೆಂತೆನುವದನು |
ಮುದದೊಳಿನಗೆ || ೩ || ಮೊದಲರುಹಬೇಕೆನುತ ಬಿನ್ನವಿ | ಸಿದ ನೃಪಾಲನ
ನೆಗೆದು ಮುದ್ದಿಸಿ | ಯದುವರನ ನೆನದುಸುರ್ದ ತಾಪಸ | ನಿಧಿಯು
ಬಳಿಕಾ || ೪ ||

CHECKED 1950 ರಾಗ, ಭೀರವಿ, ಝಂಪೆ ||

ಧಾರುಣೇಶ್ವರ ಕೇಳು | ಉರ್ವಿಯೊಳು ಮೆರೆವೈವ | ತ್ತಾರು ದೇಶ
ದೊಳು ಭಾ | ಗೀರಧಿಯ ತಟದೀ || ೧ || ಚಾರುಸಂಭ್ರಮದಿ ವಿ |
ಸ್ತಾರವಾಗಿರುವಂಗ|ಧಾರುಣಿಯು ವೈಭವದಿ|ವಿಾರಿದುದೂಸ್ವರಕೇ|| ೨ ||
ಬೆಡಗಿನಿಂ ರಂಜಿಸುವ | ಪೊಡವಿಯನು ಪ್ರೇಮದೊಳು | ದೃಢವರ್ಮ
ನೆಂದೆನುವ | ಕಡುಪರಾಕ್ರಮಿಯೂ || ೩ || ಸತ್ಯಸದ್ಗುಣದಿಂದ | ಪೃಥ್ವಿ
ಯನು ದಯದಿ ಪೊರೆ | ವೃತ್ತಿದರ್ ಮಂತ್ರಿಜನ | ಮೊತ್ತದಿಂದ ಜನಪಾ|| ೪ ||

|| ವಾರ್ಧಕ ||

ಇಂತು ಕೆಲಗಾಲ ಶ್ರೀಕಾಂತನ ಕಟಾಕ್ಷದೊಳೆ|ಸಂತೋಷದಿಂದ
ಭೂಕಾಂತೆಯನು ಪಾಲಿಸಿರ | ಲಂತರಂಗದಿ ಪುತ್ರಸಂತತಿಗಳಿಲ್ಲೆಂಬ
ಸಂತಾಪದಿಂದ ತನ್ನಾ||ಮಂತ್ರಿಯೊಡನುಸುರಿ ಬಲು ಚಿಂತೆಯೊಳಗಿರು
ತಿರಲ್|ಕಂತುಸಿತನಂ ಮನದಿ ಚಿಂತಿಸುತ ನಾರದ ಮ|ಹಾಂತಮುನಿ
ನಡೆತಂದ ನಿಂತೆನುತಲುಸುರಿದಂ ತಾಂ ತಡೆಯದೊರ್ವ ಚರನೂ || ೧ ||

|| ರಾಗ, ಕೇತಾರಗೌಳ, ಅಷ್ಟತಾಳ ||

ದ್ವಾರಪಾಲಕನೆಂದ | ವಾರತೆಯನು ಕೇಳಿ | ಭೂರಿ ಸಂತೋಷ
ದಿಂದಾ || ನಾರದಮುನಿಯ ತಾ | ಭೋರನೆ ಕರೆತಂದು | ಯೇರಿಸಿ ಪೀಠ
ವನೂ || ೧ || ವಂದನೆ ಗೈಯುತ್ತ | ನಿಂದಿರೆ ಭೂಪನಾ | ಕಂದಿದಾನನ
ವ ನೋಡಿ || ಬಂದಿಹ ಭವಣೆಯೇ | ನೆಂದೆನುತಚ್ಚರಿ | ಯಿಂದ ತಾ ಬೆಸ
ಗೊಂಡನೂ || ೨ ||

|| ರಾಗ, ಸೂರಾಷ್ಟ್ರ, ಏಕತಾಳ ||

ಧಾರುಣೇ ಪಾಲಕನೇ ನಿನ್ನಾ | ಚಾರುವದನ ಬಾಡಿದಂತೆ ತೋರು
ತಿಹುದುಯನಗಿನ್ನದರ | ಕಾರಣ ಪೇಳೈ || ೧ || ಋತ್ವಿಜ ಲಾಲಿಸುವದೆ
ನ್ನಾ | ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಗಳ ಸಂಪನ್ನಾ | ವಿಸ್ತರಿಸುವದೇನು ನಿನಗೆ | ಗೊತ್ತಿರ
ದುಂಟೇ || ೨ || ಆದಡೇ ಪೇಳೈ ಲಾಲಿಪುದೂ | ಮೇದಿನಿಯೊಳು ಪುತ್ರ
ರಿಲ್ಲಾ | ದಾದೆ ನರಕ ಪಾತ್ರನೆಂಬಾ | ಬೇದವೆನಗಿದೂ || ೩ || ಭೂವ
ರೇಣ್ಯ ಲಾಲಿಸೈ ನೀ | ನೀವಿಧದಿ ದುಃಖಿಸುವದೇಕೆ | ಭಾವಜಾರೀ ಕರುಣ
ದಿಂದ | ಲೀವಾ ಮಕ್ಕಳಾ || ೪ || ಪಿಡಿ ಈ ಚೂತಫಲವ ನಿನ್ನಾ | ಮಡ
ದಿರನ್ನೆ ಸವಿಯಲವಳು | ಪಡೆವಳೋರ್ವ ಸುತೆಯನೆಂದೂ | ನಡೆದ
ಮುನಿರಾಯಾ || ೫ ||

॥ ಭಾಮಿನಿ ॥

ಮುನಿಪತಿಯು ತಾ ತೆರಳಲಿತ್ತಲು | ಮನದಿ ಹರುಷವನಾಂತು
ಭೂಪನು | ವನಿತೆ ಸೌರಂಭಿಯನು ಕರೆದಿಂತಂದನವಳೊಡನೇ || ವನಜ
ಮುಖಿಕೇಳ ನಾರದಾಹ್ವಯ | ಘನತಪೋನಿಧಿ ಕರುಣಿಸಿದಫಲ | ತಿನಲು
ಪುತ್ರಿಯ ನೀ ಪಡೆವೆ ಯಂದಿತ್ತನಾಕ್ಷಣದೀ || ೧ ||

॥ ಕಂದ ಪದ್ಯ ॥

ಅನಿತರೊಳಾ ಕಾಮಿನಿ ತಾ | ಮನದೊಳಗಕ್ಕಜ ಗೊಳುತತಿ ತವಕ
ದೊಳಾಗಂ || ಜನಪಾಲಕನಿತ್ತಿಹ ಫಲ | ವನು ಭುಂಜಿಸಿದಳು ಪುರಹರ
ನನು ನೆನೆಯುತ್ತಂ || ೧ ||

॥ ರಾಗ, ಸಾಂಗತ್ಯ, ರೂಪಕ ॥

ಇಂತು ಕಾಮಿನಿಯು ಭೂ | ಕಾಂತನಿತ್ತಿಹ ಫಲ | ವಂ ತಾನು
ಭುಂಜಿಸೇ ಬಳಿಕಾ || ಅಂತಳು ಗರ್ಭವಾ | ನಂತರ ಸದ್ಗುಣ | ವಂತ
ನೃಪಾಲ ತಾ ತಿಳಿದೂ || ೧ || ವರ ಪುರೋಹಿತರನ್ನು | ಕರೆಸೀ ತೀಮಂ
ತವಾ | ನೆರವೇರಿಸುತಲಿರಲಿತ್ತಾ || ತರುಣೀ ಸೌರಂಭಿಗೆ | ಹರಿದುದು ನವ
ಮಾಸಾ | ಪುರಜನಸಹಿತ ತೋಷದಲೀ || ೨ || ಇರುತಿರಲಿತ್ತ ಭೂ |
ವರನರ್ಥಾಂಗಿಯು ಬಲು | ತರವೇದನೆಯೊಳು ತಾ ಬಳಿಕಾ || ಇರದೋರ್ವ
ಗೆಳತಿಯೊ | ಳೊರೆದಳು ಮನಸಿನಾ | ಪರಿಯನಿಂತೆಂದು ವಿಸ್ತರಿಸೀ || ೩ ||

॥ ರಾಗ, ನೀಲಾಂಜಲಿ, ತ್ರಿವುಡೆ ॥

ಕೇಳವ್ಯಾ ತನುವಿನೊಳೂ | ಇರುವ ಕಪ್ಪಾ | ತಾಳಲಿನ್ನೆಂತೂ
ಪೇಳೂ || ಜಾಲವಲ್ಲಿದು ಕ್ಷಣಗಾಲಾ ತಡೆಯಲಾರೆ | ಪೇಳಿ ಕಳುಹು
ಭೂಪಗೆ | ನಮಿಪೆ ಹೀಗೆ || ೧ || ಜಾನೂಕಟಗಳು ಕಾಣೇ | ನೋಯುತ
ಲಿದೇ | ಯೇನಾ ಮಾಡಲಿ ನಾ ಜಾಣೇ || ಮಾನಿನಿಮಣಿ ಬ್ರಹ್ಮ ತಾನೆ
ಗೈದಿಹ ಕೃತ್ಯ | ಕ್ಯಾನುವರಾರು ಸಖೀವನಜಮುಖೀ || ೨ || ರಸನೇಂದ್ರಿ
ಯವು ಕೆಟ್ಟದೇ | ವಡಲಿನೊಳು | ಹಶುತ್ಯುಷೆಗಳು ಕೆಟ್ಟದೇ || ಕುಸು
ಮಾಕ್ಷಿ ಪೇಳಲೇನುಸುರು ಸಿಕ್ಕಿದಂತಿದೆ | ವುಸುರುಯೇನೆನುತಾ ನೀರೇ |
ಸಹಿಸಲಾರೆ || ೧ ||

॥ ಭಾಮಿನಿ ॥

ಅರಸ ಕೇಳ ಬಳಿಕಿತ್ತ ಭೂಮಿಪ | ನರಸಿ ಮರುದಿನ ಶುಭಮುಹೂ
ರ್ತದಿ | ವರ ಸುಪುತ್ರಿಯ ಪಡದಳಾ ಮುರಹರನ ಕರುಣದೊಳೂ ||
ಪರಮಹರುಷದಿ ಜನಪಮಂತ್ರಿಯ | ಕರೆದು ಪೇಳಿದ ಪಟ್ಟಣವ ತೃಂ |
ಗರಿಪುದೆನೆ ಕೇಳುತ್ತ ಸಚಿವನು ಮನದಿ ಮುದವಾಂತೂ || ೧ ||

॥ ರಾಗ, ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ತ್ರಿವೃಡೆ ॥

ಪುರವರವ ಶೃಂಗರಿಸಿ ಮಂತ್ರಿಶ್ವರನು ವಿಪ್ರಸ್ತೋಮವನು ತಾ
ಕರೆಸಿ ಕೊಡಿಸಿದ ಧನಕನಕವನು | ಹರುಷದಿಂದಾ || ೧ || ಇತ್ತಲಾ ಶಿಶುವಿಗೆ
ದಿನಗಳು | ಹತ್ತು ಸಂದವು ಮರುದಿನವ ಭೂ | ಪೋತ್ತಮನು ಪುಣ್ಯಾಹ
ವಾಚನೆ | ಬಿತ್ತರಿಸಿದಾ || ೨ || ಪೊಡವಿಪಾಲಕ ಲಾಲಿಸಾ ಧರೆ | ಯೊಡೆಯ
ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ದಿನ ದ್ವಿಜ | ಗಡಣವನು ಬರಹೇಳಿ ತನ್ನಯ | ಮಡದಿ
ಸಹಿತಾ || ೩ || ಪುಟ್ಟಿರುವ ಕುವರಿಗೆ ತಾ ಪೆಸ | ರಿಟ್ಟಿ ರತ್ನಾವತಿ
ಯೆನುತ ನೃಪ | ಕಟ್ಟಳೆಯನನುಸರಿಸಿ ದ್ವಿಜರುಗ | ಇಷ್ಟದಿಂದಾ || ೪ ||

॥ ಕಂದಕದ್ಯ ॥

ಅವನಿಪ ಲಾಲಿಸು ನಿಶಿಯೋಳ್ | ಕುವರಿಯ ರನ್ನದ ತೊಟ್ಟಲೊ
ಳಿಡುತ್ತಿ ಜವದಿಂ || ನವಮೋಹನೈಯರಾ ನೃಪ | ಭವನದಿ ತೂಗಿದ
ರೊಲವಿಂ ಪಾಡುತ್ತಲಾಗಂ || ೧ ||

॥ ರಾಗ, ಬಿಹರಿ, ಅಷ್ಟಕಾಳ ॥

ಜೋಜೋ ವಾರಿಜಗಂಧಿ ಸುಶೀಲೇ | ಜೋಜೋ ಚಾರುಚಂದಿರ
ಮುಖಬಾಲೇ || ಜೋಜೋ ನಾರಸನ್ನಿಭೆ ಗುಣಮಾಲೇ | ಜೋಜೋ ಶ್ರೀ
ರಾಮ ಸಲಹಲಿ ಮೇಲೇ | ಜೋ ಜೋ || ೧ || ರತ್ನಾವತಿಯೆಂಬ ರತ್ನವೆ
ಜೋ ಜೋ | ಪೃಥ್ವಿಪ ದೃಢವರ್ಮ ಪುತ್ರಿಯೆ ಜೋ ಜೋ || ಮಿತ್ರರಂ
ಜನಿಸುಚರಿತ್ರೆಯೆ ಜೋ ಜೋ | ಚಿತ್ರಾಂಗಿ ಲಲಿತಾಬ್ಜ ನೇತ್ರೆಯೆ
ಜೋ ಜೋ || ಜೋ ಜೋ || ೨ ||

॥ ರಾಗ, ಸುಗುಟಿ, ಏಕತಾಳ ॥

ಲಾಲಿಸು ಜನನಾಥಾ | ನಿನ್ನೊಳು ಪೇಳುವುದನು ಖ್ಯಾತಾ || ಬಾಲೆ
ಯರ್ತಾಂತಂ | ಮಾಲಯ ಸೇರಲು | ಬಾಲಕಿ ತಾ ಭೂ | ಪಾಲನ ನಿಲೆಯ
ದಿ || ೧ || ದಿನದಿನಕಾ ಕುವರೀ | ಬೆಳೆದಳು | ಘನಲೀಲೆಯದೋರೀ ||
ಮನಸಿಜನಂಗೈ | ಗಿಣಿತನ್ನಯಕರವನು ತಿರುಗಿಸಿ ನಗೆಯನು ಬೀರುತ್ತಾ
|| ೨ || ಮೊಗಚಂದಿರಗಿಂತಾ | ಬಲುತರ | ಮಿಗಿಲಿರಲಿನ್ನಿಂಥಾ || ಮಗುವೀ
ಜಗದೊಳ | ಗೊಗೆವದಿನ್ನಂತೆನೆ | ಮಿಗೆಸೊಬಗಿನ ನೃಪ | ರುಗಳ ಸಮೂಹದೀ
|| ೩ || ಇಂಥಾ ಬಾಲಕಿಗೇ | ವರುಷವು | ಸಂತೇಳಿಂಟ್ಟೀಗೆ || ನಂತರ
ಹತ್ತಾನಂತರ ಹನ್ನೆರ | ಡಂತಾಳ್ಳಳು ಬಲು | ಸಂತಸದಿಂದಾ || ೪ ||
ಪದುಮಸಖನ ತೆರದೀ | ಶೋಭಿಸ | ಪದುಮಾಕ್ಷಿಗೆ ಮುದದೀ |
ಪದಿನಾರ್ಕಳೆಯಲು | ಮದಗಜಗಮನೆಯು | ಮದನನುರಿಗೆ ಬಲು |
ಬೆದರಿರಲಿತ್ತಾ || ೫ ||

॥ ವಾರ್ಧಿಕ ॥

ಭಾವಕಿಯ ಮನದೊಳಿಹ ಭಾವವನ್ನರಿತಾಗ | ಭೂವರೇಣ್ಯಂ
ವ.ನದಿ ಭಾವಿಸಿದನಿವಳಿಗೆ | ಭಾವಜನು ಬಹುತರದೊಳಿವ ಕಷ್ಟವ
ನಿನ್ನು ನಾವು ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತರೆ || ಆವುದಪಕೀರ್ತಿಯಿಂ ನೀ ವನಿತೆಯನು
ನಿಜದಿ | ಭೂವಧು ಕುಶುಂಬಿಯೆಂಬಾವಸುಧೆಪತಿ ವತ್ಸ | ಗೀವುದೆಂದೆನುತ
ಲವನೀ ವಿಧದಿ ಮಂತ್ರಿಯೊಳು ತಾ ವಿವರಿಸಿದನು ಬಿಡದೇ || ೧ ||

॥ ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ರುಂಪಿತಾಳ ॥

ಆತ್ತಲವನಿಪ ತನ್ನಾ | ಪುತ್ರಿಯನು ವತ್ಸನಿಂಗಿತ್ತುಲಗ್ನವ ಗೈವುದೆ
ನುತಾ || ಚಿತ್ತದೊಳು ಯೋಚಿಸಿರ | ಲಿತ್ತವರಕಾಳಿಂಗ | ಪೃಥ್ವಿಪಾಲಕ
ಭದ್ರಸೇನಾ || ೧ || ಎಂದೆನುವ ನರಪತಿಯು | ವಂದಿನಾಗಧಮಂತ್ರಿ |
ಸಂದಣಿಯೊಳೊಂದುದಿನ ವೆಸೆಯೇ || ಬಂದೋರ್ವ ಚರಭೂಪಗೆಂದ
ಹೊರ ಬಾಗಿಲೊಳು | ಬಂದಿಹರು ಭೂದಿವಿಜರೆನಲೂ || ೨ || ಒಡನೆ
ಕಳುಹಿದ ವಿಸ್ತ | ಗಡಣವನು ಕರತರಲು | ಪೊಡವಿ ಪಾಲಕನು
ಬಳಿಕಿತ್ತಾ || ತಡೆಯದೈತಂದು ಚರ | ನುಡಿದನೈ ನಿಮ್ಮನೊಳ | ಬಿಡಲು
ಪೇಳಿರುವ ಧೊರೆಯನುತಾ || ೫ ||

॥ ಕಂದಪದ್ಯ ॥

ಬಂದವಿಪ್ರರು ಭೂಪಗೆ | ಚಂದದೊಳಾಶೀರ್ವದಿಸುತಲಿರ ಲನಿತ
ರೊಳಂ || ಬಂದಿಹುದೆಲ್ಲಿಂದಲಿ ನೀ | ವಂದೆನುತಲಿ ಬೆಸಗೊಂಡನು
ವಿನಯದಿ ನೈಪತಿಂ || ೧ ||

॥ ರಾಗ, ಕೇತಾರಗೌಳ, ಅಷ್ಟತಾಳ ॥

ಪೊಡವಿಸುರರು ನೀವು | ನಡೆತಂದುದೆಲ್ಲಿಂದ | ನುಡಿಯಬೇಕದನೆ
ನ್ನೊಳೂ || ಒಡನೆ ಯಾತ್ರಿಕರಂತೆ | ಪೊರಮಟ್ಟರಲ್ಲಿಗೆ | ಬಿಡದೆ ಸೂಚಿಸುವ
ದೈಸೇ || ೧ || ಲಾಲಿಸೈ ಧಾರುಣಿ | ಪಾಲಕ ಪೇಳ್ವುದ | ಶೀಲಗುಣಾನ್ವಿ
ತನೇ || ಭೂಲಲನೆಯ ಸುತ್ತಿ | ಮೇಲೆ ನಡೆದು ಜಂನ್ಮು | ಬಾಲೆಯೊಳ್
ಸ್ನಾನಗೈದೂ || ೨ || ಇರದೆ ಬಂದೆವು ಮುಂದೆ ಮೆರೆವಂಗದೇಶದ | ಧೊರೆ
ದೃಢವರ್ಮನಲ್ಲಿ || ಪೊರಟೆವಲ್ಲಿಂದ ನೀ | ಕರುಣಿಸೇನಾದರು | ತೆರಳಿ
ಪೋಗುವೆವು ನಾವೂ || ೪ ||

॥ ರಾಗ, ಆರ್ಯ, ಸವಾಯಿ ॥

ನುಡಿಯನು ಕೇಳುತ ಪೊಡವಿಪ ಮನದೊಳು | ಕಡು ಹರುಷದೊ
ಳರೆ ಮನ್ನಿಸುತಾ || ಕೊಡಿಸುತ ಬೇಕಾದೊಡವೆಯ ವಿಪ್ರರ | ನುಡಿದನು

ಮಣಿಯುತ್ಪತ್ತಿಗನುತಾ || ೧ || ಅನುದಿನ ತನುವನು | ತೃಣಸಮಕೇಣಸುತ |
ಜನಪದಗಳನೆಲ್ಲವ ತಿರುಗೀ || ದಣಿದಿರುವಿರಿ ನಾಲ್ | ದಿನವಿಲ್ಲಿರುತಲಿ |
ತನು ಶ್ರಮವಳಿದಾ ಮೇಲ್ ಪೋಗೀ || ೨ ||

|| ಭಾಮಿನಿ ||

ಇದುಹೊರತು ಮನ್ಮನವು ನೀವ್ ತಿರು | ಗಿದ ನಗರವೈಚಿತ್ರ್ಯವನು
ತಿಳಿ | ವುದಕೆ ಕೋರುವದದನು ದಯೆ ಪಾಲಿಸುವದೆನೆ ಕೇಳೊ || ಅದರೊ
ಳೋರುವ ವಿಪ್ರ ತಾನತಿ | ಮುದದೊಳುಸುರಿದ ಭೂಪ ಕೇಳೈ | ಬುಧರು
ನಾವ್ ನಮಗೇನು ತಿಳಿವುದು ಪೊಸತು ವಾರ್ತೆಗಳೊ || ೧ ||

|| ಕಂದಪದ್ಯ ||

ಆದಡೆ ಲಾಲಿಸು ಭೂಮಿಪ | ಮೇದಿನಿಪತಿ ದೃಢವರ್ಮಾಖ್ಯನ ಸುತೆ
ಯೋರ್ವಳ್ || ಈ ಧರೆಯೊಳಗನುಸಮತರ | ವಾದತಿ ಸೊಬಗಿನೊಳಿರು
ವಳು ಗಜಗಮನೆಯುತಾ || ೧ ||

|| ರಾಗ, ಘಂಟಾರವ, ಏಕತಾಳ || [ಧಾಟಿ:- ಏನಿದು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಂವಾದಾ ||

ಚಿತ್ತವಿಸು ಭೂಪೋತ್ತಮನೆ ನುಡಿಯಾ | ದೃಢವರ್ಮರಾಯನ |
ಪುತ್ರಿಯಳ ಸುಚರಿತ್ರೆಯನು ಜೀಯಾ || ಇತ್ತ ಭೂಮಿಪ ಪುತ್ರರಿಲ್ಲದೆ |
ಚಿತ್ತ ಚಂಚಲಿಸುತ್ತಲಿರೆ ಕೇಳ್ | ಮತ್ತೆ ನಾರದ ಋಷಿಜೋತ್ತಮ | ನಿತ್ತ
ಫಲವನು ಪೃಥ್ವಿಪಾಲಗೆ || ೧ || ಫಲವ ಭೂಮಿಪ ಲಲನೆಮಣಿಗೀಯೇ |
ವಿವರಿಸುವ ಕಥನವ | ನಲವಿನಿಂದಲಿ ಲಾಲಿಸೈ ಧೊರೆಯೇ || ಜಲಜ
ಮುಖಿ ತಾ | ಮೆಲಲು ಫಲವನು | ಬಳಿಕ ಪಡದಳೀ ಸುಲಲಿತಾಂಗಿಯ |
ನಳಿನನೇತ್ರಿಯ ಬೆಳದಿಹಳು ಬಹು | ಚಲುವ ಭೂಮಿಪ ನಿಲೆಯದಲ್ಲಿಯೆ
|| ೨ || ಎಂತು ವರ್ಣಪೆ ಕಾಂತೆಯನು ರಾಯಾ | ಭೂಮಿಪನ ಸುತೆಗುಣ |
ವಂತೆ ರಾಜಿಸುವಂತ ಪರಿ ಜೀಯಾ || ದಂತಿಗಾಮಿನಿ ಕಂತುತರದುರಿ |
ಯಂತರಿಸದತಿ ಚಿಂತೆಯೊಳಗಿರ | ಲಿಂತಿದನು ನೃಪ ತಾಂ ತಿಳಿದು ಭೂ |
ಕಾಂತವತ್ಸಗೆ ಗೊಂತು ಮಾಡಿದ || ೩ ||

|| ಭಾಮಿನಿ ||

ತರುಣಿಯನು ವತ್ಸಾಖ್ಯನಾಗಿಹ | ನರಪತಿಗೆ ತಾನಿತ್ತು ಮದು
ವೆಯ | ವಿರಚಿಸಲು ಬೇಕೆನುತ ಕ್ಷಿದ್ರಢವರ್ಮಕನ ಮನದಿಚ್ಛೇ ||
ಅರಿತಿಹೆವು ನಾವಿಪ್ಪೆ ಯೆನುತಲಿ | ತೆರಳಿ ಪೋಗಲು ಭದ್ರಸೇನನು |
ಹರುಷದಿಂದಲಿ ನುಡಿದ ತನ್ನಯ ಮಂತ್ರಿವರ್ಯನೊಳೊ || ೧ ||

ರಾಗ, ದೇಶಿ, ಅಷ್ಟಕಾಳ [ಧಾಟಿ:- ಏನೆಂದೇ | ಶಲ್ಯ | ಏನೆಂದೇ ||

ಕೇಳಯ್ಯಾ! ಮಂತ್ರಿ | ಕೇಳಯ್ಯಾ || ಪಲ್ಲ || ಕೇಳಯ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿ ನಾ
ಪೇಳುವ ನುಡಿಯಾ | ಜಾಲವಲ್ಲಿ ದು ವಿಪ್ರರಾದಿದ ಪರಿಯಾ || ಕೇಳಯ್ಯಾ ||
|| ಅನುಪಲ್ಲ || ಅಂಗದೇಶದ ನೃಪ ದೃಢವರ್ಮನೆನುತಾ | ತುಂಗವಿಕ್ರಮ
ನಿಹನವನಿಗೆ ಮತ್ತಾ || ಅಂಗಜನರಗಿಣಿಯೊಲು ಸೊಬಗಿನೊಳೂ ||
ಭೃಂಗಕುಂತಳೆ ಪುಟ್ಟಿರುವಳಂತೆ ಕೇಳೂ || ೧ || ಚಂದಿರಮುಖಿಯನ್ನು
ವತ್ಸಾಖ್ಯ ನೃಪಗೇ | ಚಂದದೊಳಿತ್ತು ಮದುವೆ ಮಾಳ್ವೆ ಹೀಗೆ || ಎಂದೆನು
ತಲಿ ಭೂಪ ಯೋಚನೆಗೈವ | ನೆಂದು ವಿಪ್ರರು ಪೇಳಿ ಪೋದರು ನಿಜವಾ ||
|| ೨ || ಅದರಿಂದ ನೀನು ಚಾರಕರನ್ನು ಕರೆದೂ | ಪದುಮನೇತ್ರೆಯ
ನಾನಿಚ್ಛಿಪೆನೆಂದು ಬರೆದೂ || ವದಗಿನೊಳಮಿತ ವಿಚಿತ್ರ ವಸ್ತುಗಳಾ |
ಮುದದೊಳಿವುತ ಕಳುಹಿಸು ಕಂಚುಕಿಗಳಾ || ೩ || ಅಪ್ಪಣೆಯನು ಕೇಳಿ
ಮಂತ್ರಿಯು ತಿಳಿದೂ | ಒಪ್ಪುವ ಪತ್ರಿಕೆಯನು ತಾನೆ ಬರೆದೂ || ತಪ್ಪದೆ
ದೃಢವರ್ಮನಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗೀ | ಒಪ್ಪಿಸಿ ಬರುವದೆಂದೆನೆ ಶಿರಬಾಗೀ || ೪ ||

|| ಕಂದಪದ್ಯ ||

ಪೊರಟಾಕ್ಷಣ ಕಂಚುಕಿಗಳ | ವರದೃಢವರ್ಮಾಖ್ಯನ ಪಟ್ಟಣಕತಿ
ಜವದಿಂ || ಬರಲಾ ಭೂಪನ ಮನ್ನಿಸು | ತಿರದುಸುರಿದನವರೊಳು ಬಂದಿ
ಹುದೇನೆನುತಂ || ೧ ||

|| ರಾಗ, ತೋಡಿ, ರೂಪಕ ||

ಆರು ನೀವೆಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿರೀ ವಸ್ತುಗ | ಳ್ಯಾರು ಕೊಟ್ಟಿರುವರೆಂದೆ
ನಲೂ || ಚಾರಕರೆಂದರ್ನಮ್ಮಯ ಧೊರೆ ಕಳುಹಿದ | ಚಾರುಲೇಖನ ಸಹಿ
ತಿಂದೂ || ೧ || ಯೆನುತಾ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡಲಾ ಭೂಪನು ಮಂತ್ರಿ |
ಯನು ಕರೆದೆಂದ ವಾಚಿಪಡೇ || ಅನಿತರೊಳ್ ಮಂತ್ರಿಯೂ ತೆರೆದೂ
ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು | ಇನಿತೆಂದು ವಾಚಿಸಿ ಪೇಳ್ವಾ || ೨ ||

|| ರಾಗ, ಕಾಂಚೋಡಿ, ರುಂಪೆತಾಳ ||

ಮಿತ್ರಾಂಬುಜಾವಳಿಗೆ ಮಿತ್ರನಂತೆಸವಂಗ | ಧಾತ್ರಪತಿ ದೃಢ
ವರ್ಮನೃಪಗೇ || ಉತ್ತಮಕಳಿಂಗ ಧಾರಿತ್ರಿಗೊಡೆಯನು ತಾನು | ಮಿತ್ರ
ಭಾವದಿ ಬರೆದ ಲಿಖಿತಾ || ೧ || ಇದು ವರೆಗೆ ನಾಪುತ್ರೀ ಪದುಮನಾಭನ
ದಯದಿ | ಪದುಳಿಗರು ಭೂಮಿಪತಿ ನಿನ್ನಾ || ಸುದತಿ ಪರಿವಾರದಭ್ಯು
ದಯವನು ಸೂಚಿಸುತ | ಮುದದೊಳಿತ್ತುಪುದುತ್ತರವನೂ || ೨ ||
ಭೂಮಿಪತಿ ಕೇಳ್ ನಿನಕಾಮಿನಿಯು ಪೆತ್ತ ಗಜ | ಗಾಮಿನಿಯು ಬೆಡಗನಾ

ತಿಳಿದೂ || ಕಾಮಿಸಿಹೆನದರಿಂದ ಸೋಮ ಪ್ರಭೆಯನು ಕೊಟ್ಟು |
ಪ್ರೇಮದಿಂ ಮೈವಾಹವೆಸಗೂ || ೩ || ಈ ತೆರದಿ ಬರೆದ ಲಿಖಿತಾರ್ಥವನು
ತಿಳಿದು ಭೂ | ನಾಥ ನುಡಿದನು ಸಚಿವನೊಡನೆ || ಮಾತುಕೊಟ್ಟುಹೆನು
ಸುಪ್ರೀತ ವತ್ಸಾಖ್ಯನಿಂ | ಗೀ ತರುಣಿಯನು ಕೊಡುವೆನೆನುತಾ || ೪ ||
ಆದರಿಂದಲೀನೃಪನು ಬದಲು ಕುವರಿಯ ನೋಡಿ | ಮದುವೆಯಾಗುವದು
ಬಲು ಲೇಸೂ || ಇದಕಾಗಿ ನೃಪತಿ ದುರ್ಮುದತಾಳದಂತೆ ಬರೆ | ವುದು
ಭದ್ರಸೇನನಿಗೆ ತಿರಿಗೀ || ೫ || ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸುವದೆನಲರಿತು ಮಂತ್ರಿಯು
ಬಂದ | ಚರರೊಡನೆ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಲೂ || ತೆರಳಿ ಬಂದಾದೂತರರಸ
ಗಭಿನಮಿಸಿ ತಂ | ದಿರುವ ಲೇಖನವಿತ್ತರಾಗಾ || ೬ ||

|| ರಾಗ, ಕೇತವಗೌಳ, ಝಂಪಿತಾಳ ||

ಧಾರುಣಿಪನೋದಿ ಲಿಖಿತಾ | ಮನದೊಳಗೆ | ಭೂರಿ ರೋಷವ
ತಾಳುತಾ || ವೀರ ಮಂತ್ರಿಯ ಕರೆಯುತಾ | ವುಸುರಿದನು | ವಾರತೆಯ
ಹೀಗೆನ್ನುತಾ || ೧ || ಕೇಳಯ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯರ್ಯಾ | ಭೂಮಿಪನು | ಪೇಳಿ
ಕಳುಹಿಸು ಪರಿಯಾ || ಬಾಲೆಯನು ಕೊಡೆನೆನುತಲೀ | ನಮ್ಮ ಹೀ |
ಯಾಳಿಸಿಹ ಗರ್ವದಲ್ಲೀ || ೨ || ಪೊಡವಿಪನು ವತ್ಸನಹುದೂ | ಗೋವಳರ |
ಹುಡುಗರಾವ್ ಹೀಗೆನುವದೂ || ಫಡನೃಪನೊಳರಲಿಕಿಂತೂ | ನಾವಿನ್ನು |
ಹುಡುಗಿಯನು ಬಿಡುವದೆಂತೂ || ೩ || ಬದಲು ಕುವರಿಯ ನೋಡುತಾ |
ಲಗ್ನಗೈವುದು ಎಂದು ಬರೆದ ಮತ್ತಾ || ಉದಧಿಜಲಕಾರಪ್ಪಣೀ | ಭೂಪ
ತಾ | ನಿದವರದಿಹನು ಸುಮ್ಮನೀ || ೪ || ಗೊಡವೆ ಬಿಡಬೇಕೆನುವರೀ |
ಆರಾದ | ರೊಡೆತನವನಿತ್ತಿರುವರೀ || ಬಡಿವಾರ ನಿಲಿಸಿ ಬಿಡುವೇ |
ಅರಸನಿಗೆ | ಕಡೆಗಾಲ ತೋರಿ ಕೊಡುವೇ || ೫ || ಕರಿಸು ಮಾರ್ಬಲವ
ನೀಗಾ | ನಾ ಪೋಗಿ | ತರುವೆ ಕುವರಿಯನು ಬೇಗಾ || ಪುರವ ಮುತ್ತುತ
ಭೂಪನಾ | ಗರ್ವವನು | ತರಿದು ಬರುವೆನು ಈಕ್ಷಣಾ || ೬ ||

|| ಭಾಮಿನಿ ||

ಎಂದೆನುತ ಭೂಮಿಪನು ಪೊರಮಡು | ವಂದವನು ಕಾಣುತ್ತ
ಸಚಿವನ | ಕಂದ ಚಿತ್ರಧ್ವಜನು ತಿಳಿದಾ ನೃಪನ ಸನ್ಮುಖಕೇ || ಬಂದು
ಬಿನ್ನವಿಸಿದನು ಭೂಪಗೆ | ತಂದೆ ಕೇಳ್ ನೀವೇಕೆ ಪೊರಟಿರಿ ! ಪಂದ
ಭೂಪನ ಗೆಲುವಡೆನುತಿಂತೆಂದನವನೊಡನೇ || ೧ ||

|| ರಾಗ, ಮಾರವಿ, ಏಕತಾಳ ||

ನುಡಿಯನು ಲಾಲಿಸು ಪೊಡವಿಪ ನೀ ಪೊರ | ಮಡುವದಿದೇನ್
ಘನವೂ || ಬಡಕುರಿಯನು ಗೆಲುವಡೆ ಕೇಳ್ ಮೃಗಗಳ | ಒಡೆಯನು ತೆರ
ಳುವದೇ || ೧ || ಅಪ್ಪಣೆಯಿತ್ತರೆ ಕ್ಷಿಪ್ರದಿ ಭೂಪನ | ನಪ್ಪಳಿಸುತ ಬಳಿಕಾ ||
ತಪ್ಪದೆ ಹಿಡಿದಳತಪ್ಪೆನು ನಿಮಿಷದಿ | ಬೊಪ್ಪನೆ ಇದು ಧಿಟವೂ || ೨ ||
ಕುನ್ನಿ ನೃಪಾಲನ ಗಣ್ಯಕೆ ತರುವೆನೆ | ಮಣ್ಣಿಗೆ ಕೂಡಿಸುತಾ || ಕನ್ಯೆಯ
ತರುವೆನು ಸಣ್ಣವನೆನುತಲಿ | ಬಿನ್ನತ್ಪವನು ಬಿಡೂ || ೩ ||

|| ಭಾಮಿನಿ ||

ಕೇಳುತಲಿ ಮುದವಾಂತು ಭೂಪನು | ವೀಳೆಯವ ತಾನಿತ್ತು ಕಳು
ಹಲು | ಮೇಲೆ ಚಿತ್ರಧ್ವಜನು ಪೊರಟಾತಾಯಿಗಭಿನಮಿಸೀ || ಪೇಳಿದನು
ಕೇಳ್ ಜನನಿಯಂಗನು | ಪಾಲನಲ್ಲಿಗೆ ಕಲಹಕ್ಕೆ ದುವೆ | ಲೀಲೆಯಿಂದಾಶೀ
ರ್ವದಿಪುದೆನಗೆಂದಳವಳೊಡನೇ || ೧ ||

ರಾಗ, ನೀಲಾಂಜ್ಞ, ಏಕತಾಳ [ಧಾಟಿ:-ನೋಡಮ್ಮಾ ಇಂಥಾ ಬಾಲನಾ |

|| ತಪ್ತತೈಲದಿ ದೂಡುವರೆಲೆ ಇವನಾ ||

ಅರಿತೆ ನಿನ್ನಯ ಮನವಾಸುಮ್ಮನೆ ಭೂಮಿ | ಪರೊಳು ಕಾಳಗವ
ಗೈವಾ || ಪರಿಯ ತಿಳಿಯದೆ ವೃಥಾ | ಪೋಗುವೆನೆಂದು | ತೆರಳುವ
ದೇನು ಸ್ವಾರ್ಥಾ || ೧ || ಕರಿಸಂಕುಲವ ಗೆಲುವೇ | ನೆನ್ನುತ ಪೋಪ |
ಮರಿಸಿಂಹದೋಲ್ ಮಗುವೇ || ಧುರಧೀರರೊಡನೆ ನೀನೂ | ಕಾದುವೆ
ನೆಂಬು | ದರಿತಾಗಿ ತೋರ್ಪುದಿನ್ನೂ || ೨ ||

|| ಭಾಮಿನಿ ||

ತನಯ ಕೇಳದರಿಂದ ಕದನಕೆ | ಮನವಮಾಡದೆ ಕ್ಷೀರಕದಳಿಗ |
ಳನು ನಿರಂತರ ಸವಿವೃತಲೆ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಇರುತಿಹುದೂ || ಎನುತ ದುಗುಡ
ದೊಳಪ್ಪಿ ಮುದ್ದಿಪ | ಜನನಿಯನು ಕಾಣುತ್ತ ನುಡಿದನು | ಸನು
ಮತವೆ ನೀ ತಾಯೆ ಎನ್ನನು ತಡೆವುದೆಂದೆನುತಾ || ೧ ||

ರಾಗ ನವರೋಜು ಏಕತಾಳ || [ಧಾಟಿ:-ಅಣ್ಣಯ್ಯನೀ ಕೇಳೂ | ಮೈ | ಬಣ್ಣವನುತಿಳಿದೇಳೂ ||

ಅಮ್ಮಯ್ಯಾ ಬಿಡು ದುಗುಡಾ | ನೀ ಸುಮ್ಮಗೆ ಯೋಚಿಸಬೇಡಾ ||
ಬೊಮ್ಮಾಮರರನು | ಒಮ್ಮೆಗೆ ಗಣಪಿನೆ | ಘಮ್ಮನಾ ಭೂಪನ | ಹಮ್ಮನು
ನಿಲಿಸುವೇ || ೧ || ಉಪ್ಪನ್ನಾ ಧರಣಿಪನೂ | ಇ | ತ್ತಿಪ್ಪ ಕಾರಣ ನಾನೂ ||
ಒಪ್ಪದೆ ಪೋದರೆ ತಪ್ಪಲ್ಲವೆ ಮೇಣ್ | ತಪ್ಪುವ ದಾರಿಗೆ ಬಪ್ಪ ಭವಣಿ

ಗಳೂ || ೨ || ಇದರಿಂದ ಕೇಳವ್ಯಾ | ನಾ | ನಿದಕೋ ಪೋಗುವೆ ಗೆಲುವಾ||
ಹದನವನೆಲ್ಲ ವ ಮೊದಲೇ ತಿಳಿದಿಹೆ | ಬದಲೆಣಿಸದೆ ನೀ ಮುದದೊಳಗಿರು
ವುದು || ೨ ||

|| ರಾಗ, ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವುಡೆ ||

ಮಾತೆಯೊಡನಿಂತು ಸುರುತಲಿ ವಿಖ್ಯಾತ ಚಿತ್ರಧ್ವಜನು ಸಂಗರ |
ಕಾತುರದಿ ಪೊರಮಟ್ಟ ತಾ ನಿ | ಭೀತಿಯಿಂದಾ || ೧ || ಮಂದಿಮಾರ್ಬಲ
ತುರಗ ಕರಿಗಳ | ಸಂದಣಿಯನೊಡಗೊಂಡು ಸಚಿವನ | ನಂದನನು
ಕಳಿಕಳಿದು ದುರ್ಗವ | ಮುಂದೆ ಬರುತಾ || ೨ || ಧರಣಿಪತಿ ದೃಢವರ್ಮ
ರಾಯನ | ಪುರವ ಮುತ್ತತ್ತಿರಲು ಕಂಡಾ | ಚರರು ಬಳಿಕೋಡುತ್ತ
ವೇಳ್ಳರು | ಧೊರೆಯ ಕೂಡೇ || ೨ ||

|| ರಾಗ, ಮುಖಾರಿ ಏಕತಾಳ || [ಧಾಟಿ:- ಲಾಲಿಸಿ ಕೇಳಿದ್ದ ಸಂಜಾತಾ ||

ಕೇಳಯ್ಯಾ | ದೃಢವರ್ಮ ಭೂನಾಥಾ | ನಾವೆಂಬ ಮಾತಾ |
ಜಾಲವಲ್ಲಿದು ಲೋಕ ವಿಖ್ಯಾತಾ || ಪೇಳುವದೇನ್ ಭೂ | ಪಾಲರ
ಸೈನ್ಯವು | ಪಾಳೆಯಗೊಟ್ಟಿಹು | ದೇಳೈ ಈಕ್ಷಣ || ೧ || ಪುರವ ಮುತ್ತತ
ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲಾ | ಲಾಲಿಸು ಸುಳ್ಳಲ್ಲಾ | ಬೆರಸಿ ಕಳುಹೀರ್ಪರವರಿನಿತ್ತೆಲ್ಲಾ ||
ಧೊರೆಯೊಡನುಸುರುತ | ಕರೆತಹುದೆನುತಲಿ | ಒರದೀರ್ಪರು ಭೂಪರು
ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ || ೨ ||

|| ಕಂದಪದ್ಯ ||

ಚರರೆಂದುದ ಕೇಳುತಲಾ | ಧರಣಿಪ ನಿಜಮಂತ್ರಿಯ ಕರದವ
ನೊಡನಾಗಂ || ಪೊರೆದನು ಕೇಳೈ ಸಚಿವನೆ | ಪರ ನೃಪರೆಮ್ಮಯ ಪುರಕ್ಕೆ
ತಂದಿಹರೆನುತಂ || ೧ ||

|| ರಾಗ, ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ಅಷ್ಟತಾಳ ||

ಲಾಲಿಸು ನಿನ್ನೊಡನೆಂಬುವ ವಚನವಾ | ಮಂತ್ರಿ ಕೇಳೂ ||
ಭೂಮಿ | ಪಾಲರು ಗೃಹಿರುವನುಚಿತ ಕಾರ್ಯವಾ | ಮಂತ್ರಿ ಕೇಳೂ ||
|| ೧ || ಕಳ್ಳರ ತೆರದಲ್ಲಿ ಪುರವ ಮುತ್ತಿಹರಂತೆ | ಮಂತ್ರಿ ಕೇಳೂ ||
ತಾವು | ಮಲ್ಲ ಸಾಹಸಿಗಳೆಂದೆಂಬ ಹಮ್ಮಿಹುದಂತೆ | ಮಂತ್ರಿ ಕೇಳೂ ||
|| ೨ || ವೀರಭುಜಾನ್ವಿತ ಧರಣಿಪರಾದರೆ | ಮಂತ್ರಿ ಕೇಳೂ || ಇಂತು |
ಚೋರರ ತೆರದೊಳು ಬರುವ ಪದ್ಧತಿಯುಂಟೆ | ಮಂತ್ರಿ ಕೇಳೂ || ೩ ||
ಕರೆಸೀಗ ನಮ್ಮಯ ಭೂರಿಮಾರ್ಬಲವನ್ನು | ಮಂತ್ರಿ ಕೇಳೂ || ಹಯ |
ಕರಿಪದಾತಿಗಳ ಸಮೂಹವ ತಡೆಯದೆ | ಮಂತ್ರಿ ಕೇಳೂ || ೪ ||

|| ವಾರ್ಧಿಕ ||

ಅರಸನಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ತಿಳಿದಾಗ ಮಂತ್ರಿ ತಾ | ಕರೆಸಿದಂ ಗಜಸೇನೆ
ಮಂದಿಮಾರ್ಬಲ ಸಹಿತ | ಪುರವ ಮುಕ್ತಿಹ ವೀರರಂ ಗೆಲ್ಲ ಪಟ್ಟಣದ
ಸಿರಿಯ ರಕ್ಷಿಪಡೆ ಬಳಿಕಾ || ಧರಣಿಪಾಲಕನಿತ್ತಲಸ್ತುಶಸ್ತ್ರಾದಿಗಳ | ಕರ
ತಳದಿ ಧರಿಸಿ ಬೆಂಬಲವ ತಾನೊಡಗೊಂಡು | ಬರುತ ಸಂಗರಕೆ ಮುಂ
ದೆಸೆವ ಪರಸೈನ್ಯಮಂ ಚದರಿಸಿದ ಕಡುಹಿನಿಂದಾ || ೧ ||

|| ಕಂದಪದ್ಯ ||

ಸೈನ್ಯವು ಚದರುತ್ತಿಹಪರಿ | ಯನ್ನೀಕ್ಷಿಸಿ ಚಿತ್ರಧ್ವಜ ಬಲು ಧೈರ್ಯ
ದೊಳಂ || ತನ್ನಯ ಮಾರ್ಬಲಕಭಯವ | ಮುನ್ನೀವುತಲಿರಲರಿತಾ
ಭೂಪತಿಯೊರೆದಂ || ೧ ||

|| ರಾಗ, ಭೈರವಿ, ಏಕತಾಳ ||

ಆರೆಲೊ ಘಡನೃಪ ಕುವರಾ | ಹುಲು | ಚೋರರ ತೆರದಳು
ಪೋರಾ || ಭೂರಿ ಬಲವ ಸಹಿತಿಂದೂ | ಬಹ | ಕಾರಣವುಸುರೇನೆಂದೂ ||
|| ೧ || ತರಳನೆ ನಿನಗಿದು ಹಿತವೇ | ಯಮ | ಪುರಕ್ಕೆದುವದುಯುಕ್ತವೇ ||
ತೆರಳಿದರಿಂದ ನೀ ಪಿಂತೇ | ಮೇಣ್ | ತೆರಳಿಸುಸಿತನನು ಮುಂತೇ || ೨ ||
ಮರುಳುನೃಪನೆ ಕೇಳಿತ್ತಾ | ನಾವ್ | ತೆರಳಿಬಂದಿಹಪರಿ ಮತ್ತಾ || ತರಳೆ
ನಿನ್ನಣುಗೆಯನ್ನೊಡು | ಭೂ | ವರ ಭದ್ರಾಖ್ಯಾಗಿತ್ತಪುದೂ || ೩ || ಎನುತ
ಮುಕ್ತಿಹವೈ ನಿನ್ನಾ | ಸುತೆ | ಯನು ಕರದೊವುತಲಿನ್ನಾ || ಜನಪತಿ
ಗೊಪ್ಪಿಸಿ ಕಡೆಗೇರಿತನನು ಕಳುಹುವೆ ನಿನ್ನೆಡೆಗೇ || ೪ || ಭಳಿರೆ ಶಭಾಸು
ಮೆಚ್ಚಿದೆನೂ | ದಶ | ಗಳ ರಾವಣ ಸೀತೆಯನೂ || ಕಳವಿನೊಳ್ಳೊಡೆಮ
ಪುರಿಗೇ | ತಾ | ತೆರಳಿದುದರಿಯೆಯಾ ಹೀಗೆ || ೫ || ಪರ ಸತಿ ಪರ ಧನ
ಗಳಲೀ | ಮನ | ವಿರಿಸುತ ನರಕಂಗಳಲೀ || ಹೊರಳುತಲಿಹುದೇನ್
ಸ್ವಾರ್ಥಾ | ಯೇ | ತರಳನೆ ಕೆಡದಿರುವೃಥಾ || ೬ || ಧರ್ಮವಿಚಾರವ
ನರಿಯೇ | ದೃಢ | ವರ್ಮ ನಾವ್ ಬಂದಿಹ ಪರಿಯೇ || ಸುವೃತ್ತನೆ ಬ್ಯಾ
ಗಳಹದಿರೂ | ನೀ | ನಮ್ಮೊಳಗಿದನುಸುರದಿರೂ || ೭ || ಹುಡುಗನೆ ಕೇಳ್
ಕಡು ಜಡಗೇ | ಮ | ದೊಡನೀಯಲು ನಾಲಿಗೆಗೇ || ಕೊಡುವುದೆರುಚಿ
ಯಿದರಂತೆ | ನಾವ್ | ನುಡಿದುದು ಸೊಗಸುವದೆಂತೇ || ೮ || ಪೊಡವಿಪ
ಲಾಲಿಸು ಬರಿದೇ | ಈ | ಬಡಿವಾರದಿ ಫಲವಿಹುದೇ || ಬಿಡುವೆಯ
ಕುವರಿಯ ಬೇಗಾ | ನೀ | ತೊಡಗುವೆಯಾ ರಣವೀಗಾ || ೯ ||

॥ ರಾಗ, ಭೈರವಿ, ಅಷ್ಟತಾಳ

ತರಳನೆಂದೆನುತ ಬಿಡೇ | ಗರ್ವವು ನಿನ್ನ | ಶಿರಕಡರಿಹುದು
ನೋಡೆ ॥ ಅರೆ ನಿಮಿಷದಿ ನಿನ್ನ | ತರಿಯುತ್ತ ಶೈಮಿನಿ | ಪುರಕೆ ಸೇರಿಸುವೆ
ನೋಡೈ ॥ ೧ ॥ ಧುರಧೀರ ನೃಪನೆನ್ನುತಾ | ಬಲ್ಲೆನು ನಾನು | ತರಳ
ನಾದಡೇನ್ ಮತ್ತಾ ॥ ಸರಳನ ಮೊನೆಗಿನ್ನು | ಕೊರತೆ ಹೊಂದಲಿ
ಕುಂಟಿ | ಪರಿಕಿಸಬಹುದೀಗಲೂ ॥ ೨ ॥ ಸಾರಿ ಕೊಲ್ಲಲು ಪಾಪವೂ ಹೊದ್ದು
ಎಂಬ | ಕಾರಣವಾಗಿ ನಾವೂ ॥ ಈ ರೀತಿಯು ಸುರಲು | ಪೋರನೆ ಮದಗರ್ವ |
ವೇರಿ ತದನು ಭಂಗಿಪೇ ॥ ೩ ॥ ಎನುತಗ್ನಿ ಶರವೆಸೆಯೇ | ಚಿತ್ರಧ್ವಜ |
ವನಶರದಿಂ ತರಿಯೇ ॥ ಫಣಿಯನು ಗರುಡನಿಂ | ಘನತರ ಗಿರಿಶರ | ವನು
ಕುಲಿಶದಿ ಖಂಡಿಸೇ ॥ ೪ ॥ ಪೊಡವಿಪ ರೋಶದಿಂದಾ | ತಿಮಿರ ಶರ |
ಬಿಡಲದ ನಿಮಿಷದಿಂದಾ ॥ ಕಡಿಯಲು ದ್ಯುಮಣಿಯಿಂ | ವಡನೆ ಖಡ್ಗವ
ಗೊಂಡು | ಪೊಡೆಯಲು ಕುವರನಿತ್ತಾ ॥ ೫ ॥ ತುಂಡಿಸಲದ ಕಾಣುತ್ತಾ |
ಕನಲಿ ಗದೆ | ಗೊಂಡು ಭೂಮಿಪನ ಮತ್ತಾ ॥ ಮಂಡೆಯೊಳೆರಗಲು |
ಚಂಡವಿಕ್ರಮನದ | ಖಂಡನೆ ಗೈದನಾಗಾ ॥ ೬ ॥

॥ ಭಾವಿನಿ ॥

ಈ ತೆರದಿ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗದೆಗಳು | ರೀತಿಗೆಡೆ ಹುಡುಗನೊಳು ಪೃಥ್ವೀ |
ನಾಥನಾಯುಧ ಹೀನನಾದನು ಕಣನ ಮಧ್ಯದೊಳೂ ॥ ಸೋತುದನು
ತಿಳಿದಾಗ ಚಿತ್ರಸು | ಕೇತಭೂಪನ ಶೆರೆವಿಡಿಯೆ ವಿ | ಖ್ಯಾತ ನರಪತಿಯ
ಳಲಿದನು ಬಲು ತರದ ದುಗುಡದಲೀ ॥ ೧ ॥

॥ ರಾಗ, ನೀಲಾಂಜಿ ರೂಪಕ ॥ [ಧಾಟಿ:- ಯಾತಕೆ ಮಲಗಿದೆ ರಥದೊಳು |
ಮಾತುಗಳಾಡದೆ ಮಾನದಿ ॥

ಹರ ಹರವೀ ಸುಮರದಿ ನಾ | ತರಳನೊಡನೆ ಕಾದಿ ವೃಥಾ |
ಶೆರೆಯ ಬಿದ್ದೆ ಯನ್ನೊಳಿತಿತು | ಕರುಣ ತೊರೆದೆಯಾ ॥ ಕರುಣ ತೊರೆದೆ
ಯಾ ॥ ೧ ॥ ಯಾತಕಾಗಿ ಸುತೆಯನು ಭೂ | ನಾಥ ವತ್ಸಗೀವೆನೆನುತ |
ಮಾತು ಕೊಟ್ಟಿನಕಟ ಎನಗೆ | ಪ್ರೀತ ನೆನುತಲೀ ॥ ಪ್ರೀತನೆನುತಲೀ ॥
॥ ೨ ॥ ಆರು ಎನಗಿನ್ನಿಹರು ಕ್ಯಾವ | ಧೀರರೆನುತ ಮನದಿ ಮರುಗಿ |
ಧಾರುಣೀಂದ್ರ ನೆನದ ತನ್ನಾ | ಪೂರ್ವ ಮಿತ್ರನಾ ॥ ಪೂರ್ವಮಿತ್ರನಾ ॥
॥ ೩ ॥ ವಿಂಧ್ಯಕೇತನೆಂಬ ಶಬರ | ವಂದ್ಯಮಿತ್ರನೀರ್ದ ನವಮ | ದಾಂಧ
ತನದೊಳೆಂತು ಎನ್ನ | ಬಂದು ಕ್ಯಾವನೂ ॥ ಬಂದು ಕ್ಯಾವನೂ ॥ ೪ ॥
ಅಪ್ಪಭಾಗ್ಯವಿರಲು ನಮಗೆ | ಇಪ್ಪಮಿತ್ರರೆಲ್ಲರಿಹರು | ಕಪ್ಪ ಬರಲು
ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ | ಮುಟ್ಟಿನೋಳ್ಪರೇ ॥ ಮುಟ್ಟಿನೋಳ್ಪರೇ ॥ ೫ ॥ ಕರುಣ

ಶರಧಿ ನಿನ್ನ ಪದದ | ಶರಣನೆಂಬ ಮಮತೆ ಇರಲು | ಪೊರೆಯದ್ಯಾಕೆ
ಬಳಲಿಸುವೆಯ | ಬರಿದೆ ಎನ್ನನೂ || ಬರಿದೆ ಎನ್ನನೂ || ೬ ||

|| ಭಾಮಿನಿ ||

ಭೂಮಿಪತಿ ಇಂತಳಲುವದ ನಿನ್ನೀಮ ವಿಂಧ್ಯಾಧಿಪನು ತಿಳಿಯುತಾ
ತಾ ಮನದಿ ಯೋಚಿಸಿದ ಬಲುತರ ಭವಣೆಗಳ ಮತ್ತೆ || ೮ ಮಹಾ ದೃಢ
ವರ್ಮನೆಂಬುವ | ಗೋಮಿನಿಪಗೊದಗಿರಲು ನಮ್ಮೋಲ್ | ಪ್ರೇಮಿಗಳು
ಇದ್ದೇನು ಫಲ ಫಲವಿರದ ಮರನಂತೇ || ೧ ||

|| ಕಂದಪಕ್ಕ ||

ಎನುತಂ ಯೋಚಿಸಿ ತನ್ನಯ | ವನಿತೆಯ ಕರೆದಿನಿತುಸುರಿದನಂಗ
ನೃಪಾಲಂ || ಗನುಪಮ ಭವಣೆಯು ಬರಲವ | ನೆನದಿಹ ಎನ್ನನು ತೆರಳುವೆ
ಕಾಳಗಕೆನುತಂ || ೧ ||

|| ರಾಗ, ಕೇತಾರಗೌಳ | ಝಂಪೆ || [ಧಾಟಿ:- ನಳಿನಾಕ್ಷಿ ಕೇಳೆ ಈಗ ||

ದ್ವಿಪರಾಜ ಗಮನಿ ಬಾಲೇ | ಕೇಳ್ ಸರಿಸೃಪವೇಣೆ ಮದನಲೋಲೇ |
ಚಪಲಾಕ್ಷಿ ದೃಢವರ್ಮನೂ | ವೈರಿಯಹ | ನೃಪರೊಡನೆ ಕಾದಲಿನ್ನೂ ||
|| ೧ || ಸೋತ ಕಾರಣ ಎನ್ನನೂ ನೆನದರಿಂ | ಶೀತಾಂಶು ವದನೆ ನಾನೂ ||
ಈತತೂಕ್ಷಣ ತೆರಳುವೇ | ವೈರಿ ಬಲ | ಪ್ರಾತವನು ಸದೆ ಬಡಿಯುವೇ ||
|| ೨ || ಜಾಣೆ ಕೇಳ್ ಮಿತ್ರನವನೂ | ಪೂರ್ವದೊಳು | ಪ್ರಾಣ ಸಲಹಿದ
ಧೀರನೂ || ಯೇಣಾಂಬಕಿಯೆ ಹೀಗಿರೇ | ಪೊರಮಡದೆ | ಮಾಣಲೆಂತು
ಸುರು ನೀರೇ || ೩ || ಕಾಂತ ಲಾಲಿಪುದು ನಿನಗೇ | ಸಖನವನು | ಯೆಂತೆಂ
ಬುದಿದನು ಎನಗೇ || ನಿಂತರುಹುತಲಿ ಕದನಕೇ | ತೆರಳಯ್ಯ | ಸಂತಸವ
ಬಡಿಸಿ ಮನಕೇ || ೪ || ಕಳಕೀರವಾಣೆ ಇದನೂ | ವಿವರಿಸಲ್ | ಕುಳಿತಿರಲು
ಸಮಯವನ್ನೂ || ಕಳವೆ ತಾನಾದಡೆಲೆಗೇ | ಸಂಕ್ಷೇಪ | ದೊಳು ಪೇಳ್ವೆ
ಸಲಹಿದ ಬಗೇ || ೫ || || ವಾರ್ಧಕ್ಕ ||

ನಾರಿಮಣೆ ಕೇಳ್ ಪೂರ್ವದೊಳು ನಮ್ಮ ತಪ್ಪಲನು | ಕ್ರೂರ
ದೌಂಪ್ತಕನೆಂಬ ನಿಶಿಚರನು ಮುತ್ತಿರಲು ಭೂರಿ ಮಾರ್ಬಲ ಸಹಿತ ವೀರ
ದೃಢವರ್ಮನೀ ವಾರತೆಯನರಿತು ಬರುತಾ || ಘೋರ ರಕ್ತಸನ ಸಂಹರಿಸಿ
ಬಳಿಕವನ ಪರಿ | ವಾರವನು ದೆಶೆಗಡಿಸಿ ನಮ್ಮ ತಿರ ಕ್ಯಾದಿಹ ವು | ದಾರ
ಕೋಣೆಪಗೊದಗದಿರಲು ಮಿತ್ರನೆ ಎನ್ನ ದೂರಲಾರನೆ ದುಗುಡದೀ || ೧ ||

|| ರಾಗ ಅಪ್ಪ || [ಧಾಟಿ:- ಯೇಸುದಿನ ಬೇಕೆನ್ನಾ ಪ್ರಾಣೇತನಾ ಕಾಂಬುವದಕ್ಕೆ ||

ಚದುರೆ ಚಂಪಕಸುನಾಸೆ | ಮದಿರನಯನೆ ಮಂದಹಾಸೆ | ವದಗಿ
ನೋಳ್ ಮಾರ್ಬಲದ ಕೂಡೆ | ಕದನಕಾಗಿ ಪೋಪೆ ಪ್ರಹುಡೇ || ೧ ||

ಪ್ರಾಣಕಾಂತಾ ಲಾಲಿಸಿನ್ನಾ | ಕ್ಷೋಣಿಪ ನೀ ಪರಿಯೋಳ್ ನಿನ್ನಾ |
ತಾನೆ ಸಲಹಿರಲ್ಕೆ ಪಿತ ಸ | ಮಾನನವನ ಕಾವುದೈಸೇ || ೨ || ಇನೆಯ
ಕೇಳ್ ನೀ ಶೀಘ್ರದೊಳಗೆ | ಮನವ ಮಾಳ್ವುದಿತ್ತು ಕಡೆಗೇ | ಕ್ಷಣ
ನಿನ್ನಗಲಿ ಬಾಳಲಾರೇ | ಯೆನುತ ಪೇಳಲ್ಪಾಕೆ ಬ್ಯಾರೆ || ೩ ||

|| ಭಾಮಿನಿ ||

ಕಾಮಿನಿಯು: ಇನಿತುಸುರಿ ತನ್ನಯ | ಪ್ರೇಮದರಸನಿಗಸ್ತ ಶಸ್ತ್ರಗ |
ಳಾಮಹಾಗದೆ ಖಡ್ಗ ತೋಮರ ಕುಂತ ಮುದ್ದರವಾ || ತಾ ಮುದದಿ
ತಂದಿತ್ತು ಬಳಿಕಾ | ಹೇಮದಾರತಿ ಯೆತ್ತುತರಸಗೆ | ಭಾಮಿನಿಯು
ಕಳುಹಿದಳು ಮೈರಿಯ ಜಯಿಸಿ ಬಹದೆನುತಾ || ೧ ||

|| ಕಂದಪದ್ಯ ||

ಇತ್ತಲು ಕಾಂತೆಯು ಕಳುಹಲು | ಮತ್ತಾ ವಿಂದ್ಯಾಧಿಪ ರಥವೇರುತ
ಭರದಿಂ || ಮಿತ್ರನ ಮಂಡಲ ರಜದಿಂ | ಮುತ್ತುವ ತೆರದೋಳ್ ನಡದಂ
ಪಟು ಭಟರೊಡನೆ || ೧ ||

|| ರಾಗ, ಭೈರವಿ, ತ್ರಿಪುಡೆ ||

ಬಂದನಾಗಾ | ಸಮರಕ್ಕೆ | ತಂದನಾಗಾ || ಪಲ್ಲ || ಬಂದನಾ ಶಬ
ರೇಶ ಹಯಕರಿ | ಸಂದಣಿಯನೊಡಗೊಂಡು ಮಣಿಮಯ | ಸೃಂದನವ
ನೇರುತ್ತಲರಿಗಳ | ವೃಂದವನು ಸದೆಬಡಿದು ಮತ್ತೆಮ | ಮಂದಿರಕೆ ಕಳ
ಹುವೆನು ನೋಡೆನು | ತೆಂದು ಹೂಂಕರಿಸುತ್ತ ಘರ್ಜಿಸಿ | ಮುಂದರಿ
ಸುತಲಿ ರಥಿಕರನು ಧರ | ಳೇಂದ್ರನಲ್ಲಿಗೆ ವಿಂಧ್ಯಕೇತನು || ಬಂದನಾಗಾ |
ಸಮರಕ್ಕೆ ತಂದನಾಗಾ || ೧ ||

|| ಭಾಮಿನಿ ||

ಧಾರುಣೀಶ್ವರ ಲಾಲಿಸಿತ್ತಲು | ನೀರ ದೃಢವರ್ಮಕನು ಬಂದಿಹ |
ಶೂರರನು ನೋಡುತ್ತ ತೋಪಿಸುತವರ ಮನ್ನಿಸುತಾ || ಭೂರಿ ವೈಭವ
ದಿಂದಲವನು ವಿ | ಚಾರಿಸಿದ ವಿಂಧೇಶ್ವರನೆ ತವ | ನಾರಿಮಿತ್ರರು ಕುಶ
ಲಿಗರೆ ಯೆನಲೆಂದನವನೊಡನೇ || ೧ || ಚಿತ್ತವಿಸು ಕ್ಷೋಣಿಪನೆ ತನ್ನಯ |
ಮಿತ್ರಮಂಡಳಿ ಕ್ಷೇಮದಿಂದಲಿ | ರುತ್ತಿಹರು ನಿನ್ನಯ ಕಟಾಕ್ಷದ ಕುಶಲ
ವಾರ್ತೆಗಳೂ || ಅತ್ತಿರಲಿ ಶೆರೆವಿಡಿದ ಖಳ ತಾ | ನಿತ್ತಲಿಹ ತೋರೆನುತ
ಘರ್ಜಿಸಿ | ಚಿತ್ರಕೇತನು ತಿಳಿದು ಮಾರ್ಮಲ ತುಸುರಿದನು ಭರದೀ || ೨ ||

|| ರಾಗ, ಮೆಚ್ಚು, ಅಪ್ಪತಾಳ ||

ಭಡಕುಳಿಂದಕ ಕೇಳ್ ಮದಾಂಧನೇ | ಇಂಥಾ | ಬದಿವಾರವ್ಯಾತ
ಕೊ ಸುಮ್ಮನೇ || ಪೊಡವಿಪನನು ಯುದ್ಧ ಕಣದೊಳೂ | ಶೆರೆ | ವಿದಿದೀಪ

ವೀರ ತಾನಹೆ ಕೇಳೂ || ೧ || ಹುಡುಗ ಮುಚ್ಚಿಲಿ ಬಾಯ ಹೊಸುವೇ |
 ನಿನ್ನ | ಹೊಡದು ಮಾರಿಗೆ ಹಬ್ಬ ಉಣಿಸುವೇ || ಒಡನೆ ಮಿತ್ರಗೆ ತೋಪ
 ಬಡಿಸುವೇ | ನೋಡು | ಕಡುಗಲಿತನವೀಗ ನಿಲಿಸುವೇ || ೨ || ಮಿತ್ರನೆನ್ನುತ
 ಪಡೆವೆರಸುತ್ತಾ | ಬಂದು | ಪೃಥ್ವಿಪಗೆಣೆಯಾದ ಕೇಳಿತ್ತಾ || ಧೂತನೆ
 ಶಿರವ ತುಂಡಿಸುತ್ತೀಗಾ | ನಿನ್ನ ಮಿತ್ರಸುತಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವೆ ಬೇಗಾ || ೩ ||
 ಸಾಕು ಸಾಕೆಲೊ ಇಂಥಾ ಹಮ್ಮಿನಾ | ಬರಿ | ಕಾಕು ಮಾತೇನು ಪ್ರಯೋ
 ಜನಾ || ಜೋಕೆಯೋಳ್ ಪೋಗು ನೀ ಬಂದಂತೇ | ಪೋಗಿ | ಸಾಕಿದವಗೆ
 ಪೇಳು ಬರುವಂತೇ || ೪ || ನದವನುತ್ತರಿಸದ ಪಿಸುಣನೂ | ಮಹೋ |
 ದಧಿಯ ದಾಟುವದೆಂತು ಉಸುರಿನ್ನೂ || ಮೊದಲೆನ್ನ ಕದನದಿ ಗೆಲು
 ನೀನೂ | ಸಲ | ಹಿದವರ ಬಗೆಯದಕಿನ್ನೇನೂ || ೫ || ಮಾತಿನೋಳ್ ಚಪಳ
 ನೆನ್ನುತ ನಾನು | ಮನಃ | ಪೂರ್ತಿ ಬಲ್ಲೆನು ಕೇಳು ನಿನ್ನನೂ || ಘಾತಿಸದರೆ
 ನಾನು ಶಬರನೇ | ಮೇಣೇ | ಭೂತಳದೊಳು ಮೊಗದೋರ್ಪೆನೇ || ೬ ||

|| ರಾಗ, ಶಂಕರಾಭರಣ, ಮಟ್ಟಿತಾಳ ||

ಘಾತಿಸುವ ಸಹಾಸಿಯೆಂಬು | ದರಿತೆ ಕೇಳೆಲೋ || ಈ ತತೂಕ್ಷಣ
 ದಲಿ ನಿನ್ನ | ಗೆಲುವೆ ನೋಡೆಲೋ || ೧ || ಬರಿದೆ ಪಂಥವ್ಯಾಕೊ ನಿನಗೆ |
 ತರಳ ಸುಮ್ಮನೇ || ಹರಣಕ್ಕಾವ ಭಟನದಾರೊ | ವರೆಯೊ ಘಮ್ಮನೇ || ೨ ||
 ಯೆನುತಲಸ್ತು ತತಿಯ ಬಿಡಲು | ಚಿತ್ರಕೇತನೂ || ಕನಲಿ ಘರ್ಜಿಸುತ್ತಲ
 ದನು | ಪುಡಿಯ ಗೈದನೂ || ೩ || ಭಳಿರೆ ವೀರನಹೆಯೊ ಎನುತ | ವಿಂಧ್ಯ
 ಕೇತನೂ || ಬಳಿಕ ನೂರು ಶರದೊಳವನ | ಧನುವ ಕಡಿದನೂ || ೪ ||

|| ರಾಗ, ಭೈರವಿ, ಏಕತಾಳ ||

ಚಾಪವಕಡಿಯಲ್ಲಾಗಾ | ಪ್ರತಿ | ಚಾಪವ ಕೊಂಡತಿ ಬೇಗಾ ||
 ಭಾಪೆನುತಲಿ ಶಬರನಿಗೆ | ಬಲು | ಕೊಪಿಸಿ ಶರಬಿಡಲಾಗೇ || ೧ || ಕಂಡಾ
 ಕ್ಷಣ ವಿಂಧ್ಯೇಶಾ | ನದ | ಖಂಡಿಸುತಲಿ ಬಲು ರೋಪಾ || ಗೊಂಡಾ
 ಪೊಸ ಚಾಪವನೂ | ಮೂರ್ | ತುಂಡಿಸಿ ಕೆಡಹಿದನದನೂ || ೨ || ಖೂಳ
 ಕಿರಾತ ಕೇಳಿತ್ತಾ | ಧನು | ಬೀಳಲೈನ್ ಘನಮತ್ತಾ || ತೋಳಿನ ಬಲ
 ನೋಡೆಂದೂ | ಬಲು | ತಾಳುತ ರೋಷವನಂದೂ || ೩ || ಗದೆಯನು
 ಗೊಳುತಾಕ್ಷಣದೀ | ಮ | ತ್ತದ ಶಬರೇಂದ್ರನ ಶಿರದೀ || ಒದಗಿಲಿ ಚಿತ್ರ
 ಧ್ವಜನೂ | ಹೊಡೆ | ವುದ ತಿಳಿದಾಕ್ಷಣಕವನೂ || ೪ || ಶೆಳೆಯಲ್ ಶಬರೇ
 ಶ್ವರನೂ | ಇದ | ತಿಳಿಯುತ ಚಿತ್ರಧ್ವಜನೂ || ಝಳಿಸಿ ಖಡ್ಗ ವ ಭರದೀ |

ಶಿರ | ಕಳಚುವೆ ನೋಡೀ ಧುರದೀ || ೫ || ಎಂದಾಕ್ಷಣ ಹೂಂಕರಿಸೀ |
ಬರು | ವಂದವ ತಿಳಿದಾ ಸಹಸೀ || ಬಂದದ ಕಸಕೊಳೆ ಜವದೀ |
ಮೇಲ್ | ಕಂದ ಕೈ ಸೋತನು ಕಣದೀ || ೬ ||

|| ಕಂದಪದ್ಯ ||

ಇದನರಿತಾ ಶಬರೇಶಂ | ಕದನದಿ ತರಳನ ಗೆಲಿದೆನು ತಾನೆಂದೆ
ನುತಂ || ಮದಗರ್ವ ತಾಳುತಲೊದ | ರಿದ ಬಳಿಕಾ ಸಚಿವನ ಕುವರ
ನೊಳತಿಭರದಿಂ || ೧ ||

|| ಭಾಮಿನಿ ||

ಮರುಳೆ ಕೇಳ ರಣ ಪರಿಯನರಿಯದೆ | ಹರಿಯ ತುತ್ತಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ
ಬಿದ್ದಿಹ ! ಕುರಿಯ ತೆರದಲಿ ಬಂದೆ ತನ್ನಲಿ ಕಾದಲೆನುತೀಗ || ಕೊರಳ
ಕ್ಯಾವನನೆಲ್ಲಿಹನು ಯೆನ | ಗೊರೆ ಯೆನುತ ಖಡುಗವನು ನೆಗೆಯಲು
ಧರಣಿಪತಿ ಇದನರಿತು ಬಂದಿಂತೆಂದನವನೊಡನೇ || ೧ ||

|| ರಾಗ ಕಾಂಭೋಧಿ ಅಷ್ಟತಾಳ || [ಧಾಟಿ:- ಮಂತ್ರಿಗಳರ ಕೇಳಿರೇಗಾ ||

ಚಿತ್ತವಿಸೀಗೆನ್ನಾ ಮಾತಾ | ನಿನ್ನೊಳ್ | ಬಿತ್ತರಿಪುದು ವಿಂಧ್ಯ
ನಾಥಾ || ಮತ್ತಾ ಕುವರ ಕಾದೀ ಹೊತ್ತು ಕೈಸೋತೆನೆಂ || ಬುತ್ತಮವೆ
ಕಡೆ ಯೊಚಿಸುವದಾ | ಪತ್ತಿನೊಳಗಿಹ | ಕ್ಷತ್ರಪುತ್ರನ || ೧ || ಸಾಯಕಂ
ಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕಳಿದೂ ಈಗ | ನಾಯಕನಾಗಿಹ ದಣಿದೂ || ನ್ಯಾಯವೆ ಭುಜ
ಲಕ್ಷ್ಮೀತಾಯಿ ತೊಲಗಳೆ ಮೇಣ್ || ನೋಯಿಸಲ್ಪೀ ತರಳನನು ಪರ |
ರಾಯರೊರೆವರ | ನ್ಯಾಯಿ ಯೆನ್ನುತಾ || ೨ || ಅದರಿಂದಲಿವನ ಬಂಧ
ನೆಯೋ | ಳಿಡು | ವುದು ಯೋಗ್ಯವೆಂಬುದಸರಿಯೋ || ಇದು ಹೊರತಿನಿ
ತಾದ | ಹದನವ ನರಿತೆಮ್ಮೊ || ಳೊದಗುವರು ಕಾಳಗದೊಳೀತನ | ಕದನ
ಕಟ್ಟಿದ | ಚದುರ ಭೂಪರೂ || ೩ || ತೋರು ಶೌರ್ಯವ ವೀರರಲ್ಲಿ | ಮತ್ತೆ |
ಗಾರುಗೆಡಿಸಿ ರಣದಲ್ಲಿ || ಶೇರಿಸು ಖಳರನು | ಸೌರಿಯ ಪುರದೊಳೀ ||
ಪೋರನನು ಸಂಹರಿಸದಿರು ಅವಿ | ಚಾರದೊಳು ಧುರಧೀರ ಸುಮ್ಮನೇ || ೪ ||

|| ಭಾಮಿನಿ ||

ಅರಸನಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಶಬರೇ | ಶ್ವರನು ಬಳಿಕಾ ಚಿತ್ರಕೇತುವ |
ಶೆರೆ ಮನೆಯೊಳಿಟ್ಟೇರ್ಪನತ್ತಲು ಪೋಗದೊಲಿನಿತೂ || ಪರಿಕಿಸುತ
ಪೊರಟಾಗಳೋರ್ವನು | ಚರನು ಬಂದಾ ಭದ್ರಸೇನನಿ | ಗೆರಗಿ ಬಿನ್ನವಿ
ಸಿದನು ಬಹುತರ ಭಯವ ತಾಳುತ್ತಲೀ || ೧ ||

|| ರಾಗ, ಮುಖಾರಿ, ಏಕತಾಳ || [ಧಾಟಿ:- ಖಳರಾಯಾ ಲಾಲಿಸೈ ಬಿನ್ನಪವಾ ||

ಲಾಲಿಸೈ ಭದ್ರಸೇನಾ ಧೊರೆಯೇ | ಸೌಭಾಗ್ಯದ ಸಿರಿಯೇ | ಲಾಲಿಸೈ
ಭದ್ರಸೇನಾ ಧೊರೆಯೇ || ಪಲ್ಲ || ತರಳಾ ಸಚಿವ ಪುತ್ರ ತಾನೂ | ವರ
ಚಿತ್ರಧ್ವಜನೂ | ಧುರದೋಳ್ ಕೆಡಹಿದ ವೀರರನ್ನೂ || ಕರಿ ತುರಗವ ಸಂ
ಹರಿಸುತ ದಳವನು | ತರಣಿಸುತನ ಪುರ | ವರಕಟ್ಟುತ ಮೇಣ್ | ಮೆರ
ದನು ಶಕ್ರನ ತರಳನ ಸುತನೋ | ಲುರುವಿಕ್ರಮನಿದ ನೊರಿಯಲಿನ್ನೆಂತೂ ||
|| ೧ || ಪೊಡವೀಪ ದೃಢವರ್ಮ ತಾನಾಗಾ | ಸಂಗರಕತಿಬೇಗಾ | ಪಡೆ
ಕೂಡಿ ಬಂದು ಕಾದುತಾಗಾ || ಹುಡುಗಗೆ ಶರಗಳ | ಬಿಡಲದ ಖಂಡಿಸಿ |
ತಡೆಯದೆ ಭೂಪನ | ಕಡು ಹಮ್ನುಗಳೂ | ಕೆಡುಸುತಲಿವ ಶೆರೆವಿಡಿದನು
ಭೂಪನ | ವಡೆಯನೆ ಲಾಲಿಸು ಕಡೆಪರಿಗಳನೂ || ೨ || ಬಳಿಕೋರ್ವ ಶಬರ
ಸೈದಿ ರಣದಿ | ಮಾರ್ಬಲವನು ಕಣದೀ | ಗೆಲಿದೂ ಮುಂದೊತ್ತಿ ಬರಲು
ಜವದೀ || ತಿಳಿದಿದನೆಲ್ಲ ತ | ರಳ ರೋಷದಿ ಶರ | ಮಳೆಯನು ಗರೆವುತ |
ಘಳಿಲನೆ ಶಬರನೊ | ಳಳವಿಯ ಗೊಡಲಾ ಖಳನಿನನನು ಕ್ಷಣ | ದೊಳು
ಶೆರೆಸಿಡಿಯುತ ಲೆಳದೊದಿಹನೂ || ೩ ||

|| ಕಂದಪದ್ಯ ||

ನುಡಿಯಂ ಕೇಳುತ ಭೂಪಂ | ಕಡೆಗಾಲದ ಮೃಡನಂದದಿ
ಕೋಪಿಸಿ ಬಳಿಕಂ || ಘುಡಿ ಘುಡಿಸುತ ನಯನದೊಳಂ ಬಿಡಿ | ಇಡುತೆಂದನು
ಮಂತ್ರಿಯೊಳತಿ ಭರದಿಂ || ೧ ||

|| ರಾಗ, ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವುಡೆ ||

ಕೇಳೆಲವೊ ಮಂತ್ರೀಶನಂಗ ನೈ | ಪಾಲನಲ್ಲಿಗೆ ಕಲಹಕ್ಕೆದಿಹ |
ಬಾಲನನು ಶೆರೆವಿಡಿದನಂತಾ | ಖೂಳನೈಪನೂ || ೧ || ಇಂತರಿತು ಕಾಳಗಕೆ
ಪೋಗದೆ | ಕೂಂತಿರಲ್ಕನುಚಿತವು ಈಕ್ಷಣ | ಮುಂತೆ ಹವಣಿಸು ಬಲವ
ಪೊರಮಡು | ವಂತೆ ಧುರಕೇ || ೨ || ಎನುತನುಜ್ಞೆಯನಿತ್ತು ಭದ್ರಾ |
ಖ್ಯನು ಧನುರ್ಬಾಣವನು ಗೊಳುತಲಿ | ಮನವ ಮಾಡುತ ಪೊರಟಿ
ದೃಢವರ್ | ಮನೊಳು ರಣಕೇ || ೩ || ಪೇಳಲೇನ್ ಜನನಾಥ ರಾಯನ |
ಪಾಳಯವು ಪರ್ವದಿ ಸಮುದ್ರದೊ | ಳೇಳುತಿಹ ತೆರೆಯಂತೆ ನಡೆದುದು
ಕಾಳಗಕ್ಕೇ || ೪ || ಚೂಣಿ ನಡವಬ್ಬರದೊಳಾಗಸ | ಕಾಣದಂತಿರೆ ರಜದಿ
ಮತ್ತಿ | ನ್ನೇನೆನುವೆ ರಾವುತರ ಘೋಷಕೆ | ಕ್ಷೋಣಿಪಾಲಾ || ೫ ||

|| ವಾರ್ಧಕ್ಯ ||

ಧರೆಯಧಿಪ ಲಾಲಿಸೈ ಇನಿತಖಿಲ ಮಾರ್ಬಲವು | ಗಿರಿನದಂಗಳ
ನುತ್ತರಿಸಿ ಮುಂದೆ ನಡೆತಂದು | ಧರಣಿಪತಿ ದೃಢವರ್ಮನಾಳ್ವ ಶೀಮೆಯ

ನರಿತು ಪೊಕ್ಕುದಾದುರ್ಗವನ್ನೊ || ಪುರವ ಮುತ್ತುತ್ತಿರುವುದನು ತಿಳಿದು
ಭೂಮಿಪತಿ | ಯರಿಗಳೊಳು ಕಾದಲ್ಪೆ ರಥಿಕರಿದೊಡಗೂಡಿ | ಬರುತ
ಪರಸೈನ್ಯಮಂ ದೆಸೆಗೆಡಿಸುತನುವಾದ ಭದ್ರಸೇನನೊಳು ಧುರಕೇ || ೧ ||

|| ರಾಗ, ಶುಜಾವಂತು, ಮಟ್ಟಿತಾಳ ||

ಆರೆಲೋ ನೃಪಾಲ ಕುವರನೇ | ಧೀರ ಕರಿರಥಾಶ್ಯಚಯವ | ಸೇರಿ
ಬಂದು ಪುರವ ಮುತ್ತು | ಗಾರುಗೆಡೆಸಿ ಮುಂದುವರಿವೆ | ಪಾರಸತ್ಯನಹೆಯೊ
ಪೆತ್ತು | ನೀರನಾರು ಪೆಸರದೇನೆಲೊ | ನೀನಿರ್ಪ ನಗರ | ಕಾರು ಒಡೆಯ
ನೆಂಬುದುಸುರೆಲೋ | ಬಂದಿರುವಲ್ಲಿ | ಕಾರಣವನು ನುಡಿಯೊ ಬೇಗೆಲೊ ||
|| ೧ || ಅಂಗಜಯ್ಯನ ಸುಪದಾಬ್ಜ || ಭೃಂಗಮಿತ್ರವೃಂದ ಕುಮುದ | ತಂಗ
ದಿರ ಮದಾಂಧ ನೃಪಮಾ | ತಂಗ ಪಂಚ ವದನನಿಸು | ವಂಗ ಧಾತ್ರಿ
ಯೊಡೆಯನಾಗಿಹೇ | ದೃಢವರ್ಮನೆಂಬ | ತುಂಗನಾಮಧೇಯ ಪಡೆ
ದಿಹೇ | ನೀ ಕಾದಲೆನುತ | ಅಂಗವರಿಯದಿಲ್ಲಿ ಬಂದಿಹೇ || ೨ || ವಸುಧೆ
ಪಾಲಿ ಕೇಳು ಧರೆಯೊ | ಳೆಸೆವ ವರ ಕಳಿಂಗ ಪುರದ | ರಸ ಭದ್ರಾಖ್ಯ
ನೆಂದು ತನ್ನ | ಪೆಸರು ಧರಣಿಪಾಲರೊಳಗಿ | ನ್ನಸಮ ನೀರನೆಂಬುದರಿ
ಯೆಯಾ | ನಾವಾಬಂದ ಪರಿಯ | ನುಸುರಲೇನು ನಿನ್ನ ಕುವರಿಯಾ |
ಕೊಂಡೊಡ್ಡು ಲಗ್ನ | ವೆಸಗ ಬೇಕೆನುವದ ಮರತೆಯಾ | ಯಾಕೆಲೋ
ವಿಚಾರ ಸುಮ್ಮನೇ || ೩ ||

|| ರಾಗ, ಘಂಟಾರವ, ಅಪ್ಪತಾಳ ||

ಸಾಕು ಸಾರೆಲೊ ಇನಿತು ಹೆಗ್ಗಳಿಸುವ | ದ್ಯಾಕೆ ನಿನ್ನನು ಬಡಿದು
ಕಳಚುವೆ | ಪೋಕ ತೆರಳೈ ಘಮ್ಮನೇ || ೧ || ತರಳನೋರ್ವನು ಬಂದು
ಕಾದುತ ಮುತ್ತೆ | ಶರೆಯೊಳಿಹ ನೀನವನ ತೆರದೊಳು | ಬರಿದೆ ಕೊಡದಿರು
ಪ್ರಾಣವಾ || ೨ || ಮಂಕು ಭೂಪನೆ ಬಿಡು ನಿನ್ನ ಬಡಿವಾರಾ | ಶಂಕರನು
ಬರಲೊಮ್ಮೆಗಾತನ | ಬಿಂಕ ನಿಲಿಸುವೆ ನಿನಿತ್ತೇ || ೩ || ಬಗೆವೆನೇ ನಿನ್ನ
ಸಮರದಿ ಹೊಡೆದುರ | ಬಗೆದು ಶಾಕಿನಿ ಡಾಕಿನಿಯರಿಗೆ | ಮಿಗಿಲು
ತೋಷವ ಬಡಿಸುವೇ || ೪ || ಎಂದು ಕೋಲ್ಕಳ ನೆಸೆಯಲು ಭೂಪನು |
ವಂದಿರದ ತೆರನಂತೆ ಖಂಡಿಸು | ತಂದು ಮರು ಶರವೆಸೆಯಲಾ || ೫ ||
ಭದ್ರಸೇನನು ಬಳಿಕ ರೋಷದೊಳದ | ಭಿದ್ರಿಸುತ ತಾನೆಚ್ಚ ಕಡುಹಿನೊ!
ಳದ್ರಿ ಶರವನು ಭೂಪಗೇ || ೬ || || ಭಾಮಿನಿ ||

ಗೋತ್ರ ಶರಹತಿಯಿಂದ ಭೂಪನು | ಧಾತ್ರಿಗೊರಗಲು ಶಬರ
ರೊಡಯ ಎ | ಚಿತ್ರತರದಸ್ರಗಳ ಧರಿಸುತ ರೋಷಮಿಗೆ ಪೇರ್ಚೀ ||

ನೇತ್ರದೊಳು ಬಿಡಿಗೆದರಿ ಬಳಿಕಾ | ಚಿತ್ರಕಾಯನ ತೆರದಿ ಘರ್ಜಿಸಿ | ಕ್ಷುತ್ರಿ
ಯನಿದಿರಾಗಿ ಮುಳಿದಿಂತೆಂದನವನೊಡನೇ || ೧ ||

|| ರಾಗ, ಶಂಕರಾಭರಣ, ಮಟ್ಟಿತಾಳ ||

ಎಲ್ಲಿ ಪೋವೆಯಧನು ಮನುಜ | ನಿಲ್ಲು ನೃಪನ ಗೆಲ್ಲಹಮ್ಮ |
ನಿಲ್ಲಿಸುವೆನು ನೋಡು ತನ್ನ | ಮಲ್ಲ ಸಾಹಸಾ || ೧ || ಎನುತಲಸ್ರ ಬಿಡಲು
ಕ್ಷುತಿಪ | ಮನದಿ ಕೋಪಿಸುತ್ತಲದನು | ಯಣಿಸದಾಗ ಪುಡಿಯಗೈದು |
ಕನಲುತೆಂದನೂ || ೨ || ಕ್ಷುದ್ರ ಶಬರ ಕೇಳುಜನಪ | ಬದ್ಧಿಹನು ಕೈ
ಸೋತುರಣದಿ | ಹೊದ್ದಿ ಪೆನು ನೋಡವನೊಳಿಗ | ಯುದ್ಧ ರಂಗದೀ ||
|| ೩ || ಹುಲು ನೃಪಾಲ ಕೇಳು ಬಾಯ | ಗಳಹಲೇಕೆ ನಿನ್ನನೆಮಗೆ ||
ತಳುವದೀಗ ಲೊಪ್ಪಿಸುವೆನು | ತಿಳಿಯನುತ್ತಲೀ || ೪ || ಕೂರ್ಗಣೆಗಳ
ನೆಸೆಯೆ ಮಧ್ಯ | ಮಾರ್ಗದೊಳಗೆ ತರಿದು ನೃಪತಿ | ಭೋರ್ಗರೆವುತ
ಲೆಸೆದ ಸರಳ | ವರ್ಗವಾಕ್ಷಣಾ || ೫ || ಮತ್ತೆ ಶಬರ ಶೂಲಧರನೋ | ಲೆತ್ತು
ಕೋಪವನ್ನು ಭರದಿ | ಕತ್ತರಿಸಲು ತಿಳಿದು ಜನಪ | ಪತ್ತು ಬಾಣದೀ ||
|| ೬ || ತೇರ ಪುಡಿಯ ಗೈವುತವನ | ಸಾರಧಿಯನು ಸಾರಿ ಪುರಕೆ | ಸೇರಿ
ಸುತ್ತ ಬಳಿಕಲಿಚ್ಛ | ನೂರುಶರವನೂ || ೭ || ಶರಹತಿಯೊಳು ಪಲ್ಲಕಿರಿದು |
ಧರಣಿಗೊರಗೆ ಸಂಸೃತಿಯನು | ತೊರೆದ ತೆರದೊಳೀರ್ಧ ಕೇಳು ಧರಣಿ
ಪಾಲಕಾ || ೮ ||

|| ಕಂದಪದ್ಯ ||

ಚಿತ್ತವಿಸೆಲೆ ವಸುಧಾಪತಿ | ಇತ್ತಾ ಶಬರನು ಮಡಿಯಲ್ ದೃಢ
ವರ್ಮಂ || ಭೂಪೋತ್ತಮ ಮೂರ್ಛೆಯ ತಿಳಿದೇ | ಛತ್ತಾಕ್ಷಣ ನಡೆ
ತಂದಂ ಹರಿಬಕೆ ಜವದಿಂ || ೧ ||

|| ಭಾವಿನಿ ||

ಬರುತ ರಣರಂಗದೊಳು ಬದ್ಧಿಹ | ಪರಮ ಮಿತ್ರನ ನೋಡಿ
ಧರಣೀ | ಶ್ವರನು ದುಗಡದೊಳಶ್ರು ಜಲವನು ಸೂಸಿ ದುಃಖಿಸುತಾ || ಹರ
ಹರಾ ತನಗಾಗಿರಣದೊಳು | ಹರಣ ತೆತ್ತಿಹ ವೈರಿ ಬಲಕಿ | ನ್ನರರೆ
ದುರ್ಗತಿಯಿಂತಡಸಿತೆಂದೆನುತ ಮರುಗಿದನೂ || ೧ ||

|| ರಾಗ ನೀಲಂಬರಿ ಆದಿತಾಳ [ಧಾಟಿ:- ನಾರಿಯ ಕೈಗಳ ನೋಡೂ | ತೋರುತಿದೇ ||

ಅಕಟಕಟಾ ರಣಧೀರಾ | ಪ್ರಕಟಿಸಲೇನ್ ಭಯ ದೂರಾ || ಎಕಟ
ದೊಳೂ ಕ್ಷುತಿತಿಲಕಾ | ಶಕುತಿಯ ಪೀರ್ಧನೆ ಕೃತಕಾ || ೧ || ಎನ್ನನು
ಕಾಯಲು ಬಂದೂ | ಚನ್ನವೆ ಮೌನವು ಇಂದೂ | ಇನ್ಯಾರೂ ತನಗಿಹರೈ |
ಸನ್ನಿತ್ರಾ ಯೆನಗರುಹೈ || ೨ || ಯಾತಕೆ ನಿನ್ನನು ಕರೆದೇ | ಘಾತಿಸಲೂ ತಾ
ಬಂದೇ || ಭೂತಪತೇ ಕರುಣವನೂ | ನೀ ತೊರೆಯೇ ಇನ್ನೇನೂ || ೩ ||

॥ ಭಾಮಿನಿ ॥

ಈ ಪರಿಯೊಳಲುವ ಧರೇಶನ | ತಾಪವನು ಕಂಡಾಗ ಭದ್ರನು ||
ಕೋರಿಸುತಲಿಂತೆಂದ ಮರುಳು ನೃಪಾಲ ಕೇಳಿತ್ತಾ || ಈ ಪೆಣನ
ಮೇಲ್ಬಿದ್ದು ಸುಮ್ಮನೇ | ನೀ ಪ್ರಳಾಪಿಸಲೇಕೆ ಕರಗಳ | ಚಾಪಕೋಲ್ಗಳ
ಬಿಸುಟೆಯೋ ಯೆನಲೆಂದ ಘರ್ಜಿಸುತಾ || ೧ ||

॥ ರಾಗ, ಶಂಕರಾಭರಣ, ಮಟ್ಟಿತಾಳ ॥

ಖಳಧರಾಧಿಪಾ | ವದರಲೇತಕೇ | ಕಳೆವೆ ನಿನ್ನನೂ ನಿಮಿಷ
ಮಾತ್ರದೀ || ಜಲಜಸಂಭವಾ | ಬರಲು ಗೆಲುವೆನೂ | ಕಲಹಮಧ್ಯದೀ |
ಯೆನುತ ನುಡಿದನೂ || ೧ || ಧಾತ್ರಿಪಾಲನೇ | ಕೇಳುನಿನ್ನಯಾ | ಮಿತ್ರ
ನೋರ್ವನೂ ಕಾದಿ ರಣದೊಳು || ಪೃಥ್ವಿಗೊರಗಿಹಾ | ನವನ ತೆರದೊಳೂ |
ಮಿತ್ರಸುತನಿಗೇ ನಿನ್ನ ಕಳುಹುವೆ || ೨ || ಹುಚ್ಚು ಭೂಪನೆ | ಬರಿದೆ ನುಡಿ
ಯನೂ | ವೆಚ್ಚಗೈವೆಯಾಕೀಗನಿನ್ನನೂ || ನುಚ್ಚುಗೈಯುವೇ | ನೆನುತ
ಕಣೆಗಳಾ | ನೆಚ್ಚಡಾನ್ಯಪಾ ತರಿವುತುರುಶರಾ || ೩ || ಮತ್ತೆ ರೋಷದೋ |
ಳಾಡುಗಚ್ಚು ತಾ ಎತ್ತಿ ಹೊಡೆಯಲಾ ನೃಪಗೆ ಶರವನೂ || ನೆತ್ತಿ ತಿರುಗುತಾ |
ಬಳಲಿ ಕಣದೊಳೂ | ಮರ್ತ್ಯಪಾಲನೂ ಬಿದ್ದ ಧರೆಯೊಳೂ || ೪ ||

॥ ವಾರ್ಧಿಕ್ಕ ॥

ಕೋಣೇಶ ಕೇಳು ದೃಢವರ್ಮ ಪುನರಸಿ ಹತಿಗೆ | ತ್ರಾಣಗುಂದುತ
ಮೂರ್ಛಿಸಲ್ಕೆ ಭದ್ರಾಖ್ಯ ನೃಪ | ಕಾಣುತಿದನಾಗ ತೋಪಿಸಿ ಬಂಧನೆ
ಯೊಳಿರುವ ಚಿತ್ರಕೇತನನು ಕರೆಸೀ || ಕ್ಷೀಣಪಟ್ಟಹ ತರಳನನು ಕಂಡು
ನರಪದು | ಮ್ಮಾನ ತಾಳುತ ನುಡಿದ ಕುವರ ಕೇಳೆನಗಾಗಿ | ಬಾಣಹತಿ
ಯಿಂದಧಿಕ ಕಪ್ಪುಬಟ್ಟೆಯೊ ಯೆನುತ ಮಮತೆಯಿಂದುಪಚರಿಸಿದಾ || ೧ ||

॥ ರಾಗ, ಭೈರವಿ ಝರಪೆತಾಳ ॥

ಕಂದ ಕೇಳೆನಗಾಗೀ | ಬಂದೂ ಕಾಳಗದಿ ಬಲೂ | ನೊಂದೂ
ಬಳಲಿದೆ ಇಂಥಾ | ಬಂಧನೆಯೋಳ್ ಸಿಲುಕೀ || ೧ || ಆಗಿ ಗತಿಸಿಹ
ಕಾರ್ಯ | ಕ್ಷಾಗ್ರಿ ಚಿಂತಿಸಲು ಫಲವಾಗುವುದೇ ಇದರಿಂದಾ | ನೀಗಿ
ಕಳೇ ದುಗುಡಾ || ೨ || ತರಳಾ ನಿನ್ನನು ಶರೆಯೋ | ಳಿರಿಸಿದ ಅಧಮನು
ಧರೆಯೋ | ಳಿರಲುಂಟೇ ಶೈಮಿನಿಗೇ | ತೆರಳಿಹನೂ ರಣದೀ || ೩ ||

॥ ಭಾಮಿನಿ ॥

ಇನಿತು ತರಳನ ತಕ್ಕ ವಿಸುತಾ | ಜನಪನವನೊಡನೆಂದ ಕೇಳೈ |
ಸನುಮತದಿ ನೀ ತೆರಳು ಮಾರ್ಬಲ ದೊಡನೆ ಪುರವರಕೇ | ಅನಿತರೊಳು

ತಾ ತರುವೆ ತರಳೆಯ|ನೆನುತ ಕಳುಹಿಸಿ ಭದ್ರಸೇನನು ! ವನಜನೀತ್ರೆಯ
ತರಲು ಪೊಕ್ಕನು ರಾಜನಾಲಯವಾ || ೧ ||

|| ರಾಗ, ತೋಡಿ, ಅಷ್ಟತಾಳ || [ಧಾಟಿ:-ಕುರುರಾಯಾ ಲಾಲಿಸಯ್ಯಾ]

ಕೇಳಿತ್ತು ಧರಣಿಪಾಲಾ | ನಿನ್ನೊಳು ನಾನು | ಪೇಳ್ವುದು ಸುಗುಣ
ಶೀಲಾ || ಭೂಲೋಲಾ ಭದ್ರನಾ | ಬಾಲೆಯತರಲು ನೃ | ಪಾಲಯವನು
ನಿಶಿ | ಕಾಲದಿ ಸೇರುತ್ತಾ || ೧ || ರಾಜನೋಲಗವ ಪೊಕ್ಕು | ಮೇಣಲ್ಲಿ
ವಿರಾಜಿಸ ಶಿರಿಗೆ ನಕ್ಕೊ || ರಾಜೀವ ಸಖನಂತೆ | ತೇಜದಿ ನವರತ್ನ |
ರಾಜಿಯಂದಿದ ಮೃಗ ರಾಜ ಪೀಠವನೋಡಿ || ೨ || ಅಚ್ಚರಿಯವ ತಳೆದೊ
ವೈಭವಕಾಗಿ | ಮೆಚ್ಚಿ ಮೇಣದ ಕಳಿದೊ || ಅಚ್ಚ ಕುಸುಮಗಂಧಿ ಗಿಚ್ಚಿ
ಸುತಲಿ ನೃಪ | ಪಚ್ಚಿಗತ್ತಿದ ದ್ವಾರ | ಬಿಚ್ಚಿ ಮುಂದೊತ್ತುತಾ || ೩ ||
ರನ್ನದುಪರಿಗೆಗೇರೀ | ನಿದ್ರಾಂಗನೆ | ಯೆನ್ನುವ ಸಖಿಯ ಸೇರಿ || ಕನ್ಯೆ
ರತ್ನಾವತಿ ಸ್ವರ್ಣ ಪಲ್ಲಂಗದಿಮುನ್ನ ವಿಶ್ರಮಿಸಿಹುದನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ |
|| ೪ || ನನೆಗೋಲನುರುಬೆಗಾಗಿ | ಭೂಮಿಪ ತನ್ನ | ಮನಸೋತು
ಬಳಿಗೆ ಪೋಗಿ || ವನಿತೆಯ ಸುಂದರಾ | ನವನ ನೋಡುತ ತನ್ನೊ ||
ಳಿನಿತೆಂದು ನುಡಿದನು | ಘನತೋಷವನು ತಾಳಿ || ೫ ||

|| ರಾಗ ಕಾಸಿ ಏಕತಾಳ || [ಧಾಟಿ:- ಕೀರವಾಣಿ ಮ | ಯೂರ ಗಾಮಿನಿ ||

ಏನನುಸುರಲಿ ಮಾನಿನಿಯ|ಚಲುವಾನನದ ಪರಿಗೇ || ಮದ ಗಜ
ಯಾನೆ ಕೋಕಿಲ ಗಾನೆ ಸತಿಯಾ ನೂನ ಮೊಗ ಶಿರಿಗೇ||ಮತ್ತು ಡು| ಸೇನೆ
ಯಧಿಪತಿ ಬಾನ ತೃಜಿಸುತಲೀ ನಿತಂಬಿನಿಗೆ|| ನಿಟಲದಿ | ಸಾನುರಾಗದೊ
ಳ್ತಾನೆ ಮೆರೆಯುತ ಪೂರ್ಣಕಳೆ ಯೆಸಗೇ || ಇದಕನುಮಾನವಿಲ್ಲ ವಿದೇನೆ
ನಲು ಹಗೆ | ಮಾನವಗೆ ತಾವ|ಬೇನೆ ಪಡುವಂತೀ ನಳಿನಗಳು|ನೂನ
ಗೊಂಡಿವೆ | ಹೀನಿಸುತಲಾ | ಯೇಣಧರನನೂ || ೧ || ಅಂಬುಜಾಕ್ಷಿಯು
ಸಂಭ್ರಮದಿ ಮುಗುಳಂಬಿನಿಗೆ ತನುವಾ || ಇತ್ತಾ | ಡಂಬರದಿ ತನ್ನಂಬಕಕೆ
ಮರೆಗೊಂಬ ಪೋಲನುವಾ || ಗೈದಿಹ | ಳೆಂಬುದಿದು ಪುಸಿಯೆಂಬರೇನೆನೆ
ರಂಭಿ ತನ್ಮನವಾ || ಬೇರೊಂ | ದಿಂಬುಗೊಳಿಸುತ ಕುಂಭಿನಿಯನಕದಂಬ
ದೊಳು ಚಲುವಾ || ಪುರುಷರ | ಹಂಬಲಿಸಿ ಮೇಣ್ | ಬೆಂಬಿಡದೆ ತರೆ |
ಕಂಬು ಕಂಠಿನಿ | ತುಂಬಿರುವ ನಗೆ | ಯೆಂಬ ಬಲೆಯ ಸೌ | ರಂಭದೊಳು
ತಾ | ಹಂಬಲಿಸಿಹಳಾ | ರಂಭದಲ್ಲಿಯೆ || ೨ || ನಾರಿ ರತುನೆಯ ಚಾರು
ವದನದಿ ಬೀರುವಳೆ ನಗೆಯೂ || ಕುಂದಲ್ | ಕಾರಣಂಗಳು ಬೇರೆ

ಮನಸಿಗೆ ತೋರದೀ ಬಗೆಯೂ | ಬಳಿಕಾ | ವಾರಿಜಾಕ್ಷಿಯ ಮೋರೆ
ತೋರದಿಹ ಭೂರಿ ಸ್ಥಿತ ಬಲೆಯೂ || ಯೆನ್ನನು | ಸೇರಿ ಸುತ್ತುತ ದಾರಿ
ಗಡಿಸೀ ನೀರೆಯೆಡಗೊಯ್ಯು || ತ್ತರಸಿಯ | ಕಾರ್ಯ ಕೆಡದೋಲ್ |
ತಾರೆಯಧಿಪಗೆ | ಪೂರ ಒಪ್ಪಿಸೆ | ಧೀರತನ್ನನು | ಸೂರೆಗೊಂಡಿಹ | ಭಾರಿ
ಬಳಲಿಸಿ | ಯಾರಿಗೊರೆಯಲ | ಪಾರ ಕಷ್ಟವಾ || ೩ ||

|| ಕಂದಪಡ್ಯ ||

ಕೇಳವನಿಪ ಭದ್ರಾಖ್ಯಂ | ಬಾಲೆಯನೀಪರಿ ವರ್ಣಿಸಿ ಸುಮಶರದು
ರಿಯಂ || ತಾಳದೆ ಮತ್ತಿಂತೆಂದನು | ಲೋಲಾಕ್ಷಿಯ ಸುಂದರ ತನುವಿನ
ಸಾರಭಕಂ || ೧ ||

|| ರಾಗ ಯಮುನಾ ಕಲ್ಯಾಣ, ಅಷ್ಟತಾಳ || [ಧಾಟಿ:- ಸ್ವಾರಿ ಯೆಲ್ಲಿದು ದೂರ ಯೆಲೆ ||

ಅಮಮ ಯೇನ್ ಬೆಡಗುಗಾರ್ತಿಯೊ ಕನ್ಯೇ | ಕಾಣೆ | ಕಮನೀಯ
ಗಾತ್ರ ಮನ್ಮಥ ರನ್ನೇ || ಪಲ್ಲ || ಭುವನ ಸ್ತ್ರೀ ನಿಕುರಂಬ ವನದಲ್ಲೇ |
ಇಂಥ | ನವ ಮೃದುಲತೆಯನ್ನು ಇಹುದೆಲ್ಲೇ || ದಿವರಾಜನೆಂತು ಬಂದಿಹ
ನಿಲ್ಲೇ | ಯೆಂದು | ತವೆಶಂಭಿತೋರ್ಪುದು ಮನದಲ್ಲೇ || ೧ || ನಾಗ
ವೇಣಿಯ ಮುದ್ದು ಮೊಗಕಾಗೀ | ಮೇಲ್ಪೈ | ರಾಗಿಗಳ್ ಸಹ ಸೋಲ್ವ
ಮೃನ ನೀಗೀ || ಮಾಗಿಯೊಳ್ ದಣಿದ ಪಾಂಥಿಕ ತಾನೂ | ವವ್ರಾ |
ನಾಗ ನಡೆಯ ನೋಡೆ ತೃಪೆಯನ್ನೂ || ೨ || ತೊರೆವ ತಾನಿದು ಸಿದ್ಧ
ವನಜಾಕ್ಷಿ | ಗೆಣೆ | ಇರದಿದು ನಿಜ ಮಾರಸಿತ ಸಾಕ್ಷೀ || ಸುರ ತರುಣಿಯ
ರಿಂಗೀ ಸೊಬಗಿನ್ನೂ | ಪೂರ | ದೊರೆವುದಸಾಧ್ಯವಾಗಿಹುದಿನ್ನೂ || ೩ ||

|| ಭಾಮಿನಿ ||

ಬೇದಬಿಜ್ಜಗನೀ ತರುಣಿಯನು | ಸಾದರದಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದನಿದಕಪ ||
ವಾದವಿಲ್ಲಿದು ನಿಶ್ಚಯವು ಕರಿ ನಿಂಬ ಕುಚಯುಗೆಯಾ || ಮೋದದಿಂದೊ
ಯ್ಯುತಲಿ ಮದುವೆಯ | ನಾದೆನೆಂದರೆ ತನ್ನ ಭಾಗ್ಯಕೆ | ಮೇದಿನಿಯೊ
ಳೀಡಿಲ್ಲವೆಂದಾ ಕ್ಷಣದೊಳಾಸತಿಯಾ || ೧ ||

|| ವಾರ್ಧಕ್ಯ ||

ಕದಲದೋಲಿತ್ತಿ ಕೊಂಡೊದಾಗ ಮಂಚಮಂ | ವದಗಿನಿ ನಿಶಿ
ಯೊಳಾ ಪುರಗಿರಿಗಳಂ ಕಳೆದು | ಪದುಮ ಸಖನುದಯದೊಳ್ ದಿಂಡೀರ
ವೆಂಬ ವನದೆಡೆಗೈದು ಪೊರೆಯನಿಳುಹೀ || ಉದಧಿವಸನೇಶ ಶ್ರಮವನು
ಕಳೆಯಲೋಸುಗವೆ | ಮುದದಿ ಕುಳಿತರಲಿತ್ತ ನಿಡ್ಡೆ ತಿಳಿದಿದ್ದಾಗ | ಇದು
ಭುತವಿದೇನೆಂದು ಬ್ಯಾ ಬಿಡುತ ಮರುಗಿದಳ್ ಕಡು ಭಯವ ತಾಳ್ವ
ಸುದತೀ || ೧ ||

|| ರಾಗ, ನೀಲಾಂಜಲಿ ಏಕತಾಳ || [ಧಾಟಿ:- ನೋಡಮ್ಮಾ ಇಂಥಾ ಬಾಲನಾ ||

ಹರ ಹರಾ ಕರುಣಾನಿಧೇ | ಯೇನಜ್ಜರಿ | ಯರಿಯೆನರುಹ ಬಾರದೇ ||
ಪುರವ ತ್ಯಜಿಸುತಲಿ || ಪಲ್ಲಂಗದೊಡ | ಬರಲೇನಾರಣ್ಯದಲ್ಲೇ || ೧ ||
ಚೋರಮಂದಿರವ ಹೊಕ್ಕೇ | ಸುಲಿದು ಎನ್ನಾ | ಘೋರ ಕಾನನದೊ
ಳಿಕ್ಕೇ || ಸೇರಿದರೇನೊ ಹೀಗೇ | ಅಲ್ಲದಡೆನ್ನಾ | ತೀರಿಸಲ್ ನೆನೆದ ಬಗ್ಗೆ || ೨ ||
ಭೂತಗಳೆನ್ನನಿಂತೂ | ಗೈದವೊಗಿರಿ | ಜಾತೆಯ ಪತಿಗೆ ಗೊತ್ತೂ || ಈ
ತೆರನೆಸಗುವುದೇ | ಶಿವ ಶಿವ ಎನ್ನಾ | ಘಾತಿಸದೈದುವುದೇ || ೩ || ಈ ಪರಿ
ದುಗುಡದಿಂದಾ | ನಾಲ್ಕೆ ಸೆಯನು | ತಾಪದಿ ನೋಡಲ್ಲಿಂದಾ || ಭೂಪನ
ನೀಕ್ಷಿಸುತಾ | ಭಯದಿ ತಾಪ್ರ | ಳಾಪಿಸುತೆಂದಳ್ ಮಾತಾ || ೪ ||

|| ರಾಗ, ಅನಂದಭೈರವಿ, ಏಕತಾಳ || [ಧಾಟಿ:- ವಿಸಿನದೊಳರಲು ನಾ ಹಿಂದೇ ||

ಯಾರಯ್ಯ ಮನುಜೇಶಾ ತನ್ನಾ | ಕೂಡಿ | ಕಾರಡವಿಯೊಳು
ಸಂಪನ್ನಾ || ಕಾರಣವೇನಿಲ್ಲಿ ಬರಲೂ | ಪೇಳು | ಕಾರುಣ್ಯ ಭಾವವಿನ್ನಿರಲೂ ||
|| ೧ || ಎನ್ನನ್ಯಾಕಿಲ್ಲಿ ನೀ ತಂದೇ | ಬೇಗ | ಎನ್ನೊಡನುಸುರೆನ್ನ ತಂದೇ ||
ಮುನ್ನ ಘಾತಿಸುವರೆ ಮನವಾ | ಗೈದೂ | ದನ್ನರಿಯೆನು ಪೇಳು ನಿಜವಾ ||
|| ೨ || ತರಳೆಯೆನ್ನೊಡನೇನು ಚೆನ್ನಾ | ರತ್ತಾ | ಭರಣವೆನಿಲ್ಲ ಕೇಳಣ್ಣಾ ||
ಬರಿದೆ ಕರಗಿಸಲಿನ್ಯಾಕೇ | ಪ್ರೇಮ | ವಿರಿಸುತ ಪೇಳು ಪರಾಕೇ || ೩ ||

|| ಭಾಮಿನಿ ||

ಧರಣಿಪತಿ ಲಾಲಿಪುದು ವನಿತೆಯು | ಸಿರಿಯ ಕರುಮಾಡವನು
ಸರದಿಂ | ದ್ವರಿಧರೆಯ ಮೇಲ್ಪಿಸುಡೆ ಖಗನಿಂ ಕೆಡುವ ಪೋಲ್ತನ್ನಾ ||
ಪುರವೆನುವ ಕೊಳದಿಂದ ಬಿಡದನು | ಸರಸಿರುವ ವಿಧಿಕಿತ್ತು ವನವೆಂ |
ಋರುತರದ ಶಿಲೆಯೊಳಗೆ ಬಸುಟಹುದೆನುತ ಮರುಗಿದಳೂ || ೧ ||

|| ಕಂದಪದ್ಯ ||

ಮತ್ತಿವ ದಹಿಸುವ ತನ್ನನೆ | ನುತ್ತಾಯತಲೋಚನೆ ಚಿಂತಿಸುವದ
ನರಿತು ನ || ರೋತ್ತಮನೊಡನೆಂದ ಮದೋ | ನೃತ್ತದಿ ರತ್ತಾವತಿಯೊಡ
ನತಿ ವಿಭವದೊಳಂ || ೧ ||

|| ರಾಗ, ಕಲ್ಯಾಣಿ ಆದಿತಾಳ || [ಧಾಟಿ:- ಮದನಮೋಹಿನಿಯೊಳಂದೂ ||

ಬೆದರಲ್ಯಾತಕೆ ನಾರೀ | ಮಾರನ್ ಕಠಾರೀ | ಬೆದರಲ್ಯಾತಕೆ ನಾರೀ
|| ಪಲ್ಲ || ಬೆದರಲ್ಯಾಕೆ ನಾ | ಬದಿಯೊಳಿರಲು ನೀ | ನಿದ ಬಿಡು ಮನದಲಿ
ಮುದವನು ತಳಿದೂ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಮದಿರಲೋಚನೆ ನಿನ್ನ | ಸೊಬಗನೊಮ್ಮೆ |

ಬುಧರು ಪೇಳಲು ಚಿನ್ನಾ || ಪದುಮಗಂಧಿನಾ | ನಿದಕೋಸುಗ ಕದನದಿ
 ನೃಪನೊಳು ಕಾ! ದಿದುದೆಲೆ ರಮಣೀ || ೧ || ಕಲಹದಿ ಗೆಲಿದಿತ್ತಾ | ತಂದಿಹೆ
 ನಿನ್ನಾ | ಕೊಲುನರಲ್ಲಿ ದು ಚಿತ್ತಾ || ಬಲುತರದೊಳು ಭ್ರಮೆ | ಗೊಳುತಿದೆ
 ಯದನನು | ಗೊಳಿಸೈ ಬೇಗನೆ ಕಲಶುಕವಾಣೀ || ೨ || ಮಾರನುರುಚಿ
 ತಣಿಯೆ | ಕೇಳ್ ಗುಣಮಣಿಯೇ | ದಾರಿಯೇನೆನುತರಿಯೇ || ನಾರಿಮಣಿ
 ನಗೆ | ಬೀರುತ ನುಡಿ ದಯ | ದೋರೆಲೆ ಎನ್ನೊಳು ನೀರೆ ಶೃಂಗಾರೆ || ೩ ||
 ಇಂಗಿತ ಯೆನಗುಸುರೇ | ದಣಿಸುವುದೇಕೆ | ಭೃಂಗಕುಂತಳೆ ಶೂರೆ ||
 ಅಂಗಜ ಗಿಣಿ ಸ್ಥಾ | ರಂಗನಯನೆ ಲಲಿ | ತಾಂಗಿ ಚಿಂತಿಸುವದ | ರಂಗ
 ವನರಿಯೇನೂ || ೪ || ಅಪ್ಪಭಾಗ್ಯವು ಎನಗೇ | ಇಹುದು ವೇಲ್ ಎ |
 ಶಿಪ್ಪ ಭೂಪರು ಎನಗೇ || ಧಟ್ಟನೆ ಕಪ್ಪವ | ಕೊಟ್ಟೊಂದಿಪರಿದು | ಧಟ್ಟವು
 ನಾ ಮನ | ಗೊಟ್ಟಹೆ ನಿನಗೇ || ೫ ||

|| ರಾಗ, ತೋಡಿ, ರೂಪಕತಾಳ ||

ಧಾರುಣಿ ಪಾಲಾನೆಂದುದ ಲಾಲಿಸುತಲಾಗಾ | ನಾರಿಯಿಂತೆಂದಳಾ
 ನೃಪಗೇ || ಧೀರ ನಿನ್ನಯ ನುಡಿ ನಿಜವಾದಡೇನ್ ಗೈವೆ | ಕಾರ್ಯಸಂಗ
 ತಿಯು ಬೇರಿಹುದೂ || ೧ || ಪಿತತಾನು ಮೊದಲೇ ವತ್ಸಾಖ್ಯನಾಗಿಹ ನರ |
 ಪತಿಯ ನೀ ವರಿಸುವದೆನುತಾ || ಹಿತದಿ ಪೇಳಿರಲಿನ್ನಾತನ ನುಡಿಯು
 ಲ್ಲಂಘಿ | ಸುತಲೆಂತು ಸೇರಲೈ ನಿನ್ನಾ || ೨ || ಅರಿಯದಾತನು ನೀನೇನಲ್ಲಾ
 ಸದ್ಧರ್ಮವ | ತೊರೆವುದಯೋಗ್ಯವೆಂದೆನುತಾ || ಪರ ಹೆಂಗಳಭಿಲಾಷೆ
 ನರಕಕ್ಕೊದಪುದೆಂದು | ಮರಳಿ ಪೇಳುವದೇಕೈ ನಿನಗೇ || ೩ || ಇದರಿಂದ
 ಕೇಳು ನೀ ಎನ್ನನಾಶಿಸದತಿ | ಮುದದಿ ಸೋದರಿಯೆಂದು ಬಗೆದೂ || ಒದ
 ಗಿನೊಳ್ಳೊದೆನ್ನಾ ಸದನದಿ ಬಿಟ್ಟರೆ | ಮೊದಗುವುದೈ ಪುಣ್ಯ ನಿಜವೂ || ೪ ||

|| ರಾಗ, ಬೇಗಡೆ, ತ್ರಿವುಡೆ || ಛಾಂಟ:- ಮರೆಯಲಿನ್ನೆಂತನಾ | ತನ್ನಿನೆಯನಾ ||

ಹೀಗೆ ಪೇಳುವರೆ ಸಖೀ | ಚಂದಿರ ಮುಖೀ | ಹೀಗೆ ಪೇಳುವರೆ
 ಸಖೀ || ಪಲ್ಲ || ಹೀಗೆ ಪೇಳುವದೇಕೆ ಎನ್ನೊಳು | ನಾಗಗಮನೆ ನಿರಂತ
 ರದಿ ಸುಖ | ಭೋಗಿಸುತಲನುರಾಗದಿಂದಲಿ | ಭೋಗಿನೇಣಿಯೆ ದಿನವ
 ಕಳೆಯದೇ || ಹೀಗೆ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಚಿಕ್ಕಪ್ರಾಯದ ಕೋಮಲೇ | ಮನದಿ
 ವ್ಯರ್ಥ | ದುಃಖಿಸಲೇಕೆ ಬೊಲೇ || ರುಕ್ಕನೂ | ಸೋದರಿಗೆ ಚೈದ್ಯನು
 ತಕ್ಕನೂ | ಎಂದೆನುತ ಮೈವಾಹಕ್ಕನೂ | ಗೈದಿರಲು ದುರುಳನ ಸೊಕ್ಕ
 ನೂ | ಮುರಿದೊವ ತೆರದಲಿ | ರಕ್ಕಸಾರಿಗೆ ಘಕ್ಕನೋರ್ವನೊ |

ಳೊಕ್ಕಣೆಯ ಬರೆದಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲವೆ | ರುಕ್ಕಿಣಿಯು ತಾ ಕಕ್ಕುಲಿತೆಯಾ | ತಕ್ಕೆ
ನಿನ್ನೊಳು ಸಿಕ್ಕಬಿದ್ದಿಹೆ || ೧ || ಮುನ್ನಾ ಶಕ್ರನ ಸುತನೂ | ಸೌರಿಯ ಸತಿ
ಯನ್ನು ತಾನೊದಿಹನೂ || ಇನ್ನಿದೂ | ಅವಿಚಾರವಲ್ಲವು ಎನ್ನದೂ | ಪರ
ಪುರುಷ ನಾನೆಂದನ್ವದೂ || ಚೋದಿಗದ ವಚನವು ನಿನ್ನದೂ | ಎಂತಿರಲಿ
ಬಳಿಕೇ | ನನ್ಯ ಯುವತಿ ನೀನೆನ್ನುವುದು ಕೇ | ಳೆನ್ನ ಮನಸಿಗೆ ತೋಚದಾ
ಹುಲು | ಕುನ್ನಿ ವತ್ಸನ ಬಣ್ಣ ಸುವೆಯಾ | ಕೆನ್ನೊಳರುಹೆಲೆ ನನ್ನಿಯಿಂದಲಿ || ೨ ||

|| ರಾಗ, ತೋಡಿ ಏಕತಾಳ || [ಧಾಟಿ:- ಯಾಕೋ ನಿನಗೀ ಭೃಷ್ಟಮಾತಾ ||

ನುಡಿಯ ಕೇಳುತೊಡನೆ ಸುದತಿ | ನಡುಗಿ ಕೋಪದಿಂದಾ ||
ಸುಡು ಸುಡಿವನ ಧಡಿಗತನ್ನಾ | ಕೆಡಿಸುವನೆಂದೆನುತಾ || ೧ || ಮರುಳೆ
ಕೇಳಿನ್ನರೆಯೊಳ್ಳೀರ | ನೆರೆದರೇನು ಫಲವೂ || ದುರುಳ ನಿನಗೀ
ಪರಿಯೊಳೆಯೆ | ಬರುವುದುಂಟೆ ದಯವೂ || ೨ || ದಶಕಂಠ ರಕ್ಕಸನು
ಸೀತೆ | ಗಮವಿತ್ತಾ ಕೀಚಕನೂ || ಕುಸುಮಾಕ್ಷಿ ಸೈಳೇಂಧ್ರಿಗಾಗಿ |
ವುಸುರು ತೊರದ ನೀನೂ || ೩ || ದಾತ ಸುಕುಲ ಜಾತನೆಂಬೆ | ಮಾತಿ
ದೆಲ್ಲಾ ಸಟಿಯೂ || ಧೂರ್ತರಿರುವ ರೀತಿ ನಡನೆ | ಪಾತಕಿ ಕೇಳ್ ಧಿಟವೂ ||
|| ೪ || ಪರರ ಹೆಂಗಸೊಳು ಮನವಾ|ನಿರಿಸಿ ಕುಜನರಂತೆ || ನರಕದೊಳಗೆ
ಹೊರಳುತಿಹುದು | ಧರವೆ ನಿನಗೆ ಭ್ರಾಂತೆ || ೫ ||

|| ವಾರ್ಧಿಕ್ಕ ||

ಸುದತಿ ಇಂತೆನಲಾಗ ಕೋಪಿಸುತ ಭೂಮಿಪಂ|ಹದದ ಕೂರಸಿಗೆ
ಬಲಿಕೊಡುವೆನೀಕೆಯನೆನ್ನು | ತದ ನೆಗೆಯೆ ಬಳಿಕಲಶರೀರ ನುಡಿಯ್ಯಾತು
ಹೆಂಗೊಲೆಯನೆಸಗದಿರೆನ್ನುತಾ || ಇದನರಿಯುತಚ್ಚರಿಯಗೊಳುತಾಗ
ಧಾರುಣಿಪ | ನಧಿಕ ಚಿಂತೆಯೊಳಿರಲ್ಕಿತ್ತಲಾ ಕಾನನದೊ | ಳದುಭುತಾ
ಭೃಟಿಗೊಟ್ಟು ವನವ ಸಂಚರಿಸಲ್ಕಿ ಪೊರಟೆ ವಿದ್ಯುಲ್ಲೋಚನಾ || ೧ ||

|| ಕಂದಪದ್ಯ ||

ಚರಿಸುತ ಕಾನನವನು ನಿಶಿ | ಚರನಿವರಿರ್ಪೆಡೆಗತಿ ವಹಿಲದಿ
ಬಂದೀಕ್ಷಿಸಿ ಹರಿದಿವರಂ ತಿಂಬುವೆನೆನು | ತ್ತರಿನಾದದೊಳಂತೆಂದನು
ಘರ್ಜಿಸುತಾಗಂ || ೧ ||

|| ರಾಗ, ಮಾರವಿ, ಅಷ್ಟತಾಳ ||

ಆರೆಲೋ ಮನುಜಾ | ಬಂದಿರುವವೆ | ನ್ಯಾರೆಲೋ ಮನುಜಾ ||
|| ಸಲ್ಲ || ಆರೋ ಸುಮ್ಮನೆ ಹುಲಿಯ ತುತ್ತಿಗೆ | ಹಾರಿ ಬಂದಿದ ಕುರಿಯ
ತೆರದಲಿ || ನಾರಿಯನು ಒಡಗೊಂಡು ಯಮನೆಡೆ | ಸೇರುವರೆ ಸರಿಯಾಗಿ

ಬಂದವ | ನ್ಯಾರೇಲೋ ಮನುಜಾ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಮನುಜರ ಮಾಂಸವ
ಮೆಲದೇ | ಬಲು | ದಿನವಾಯ್ತು ನಾನಿಲ್ಲಿ ಬರದೆ || ಮನಕೆ ತೋಪುವ
ದ್ಯಾತು ಬಲು ಪರಿ | ಕ್ಷಣಕೆಹಿಡಿತಂದೀಕೆಯನು ನಾನ್ | ಮನೆಗೆ
ಕೊಂಡ್ಯೊದಿಡುವೆ ಕೊಬ್ಬಿಸಿ | ಘನದಿ ಭೋಗವ ಗ್ರೀವೆನಂತರಾ || ೧ ||
ಅಲ್ಲದಿರಲು ಲಗ್ನ ಗೈದೂ | ಸುಖ | ದಲ್ಲಿ ಮನೆಯೊಳಿಟ್ಟು ನಲಿದೂ ||
ವಲ್ಲಭಿಯ ತಾ ಮಾಡಿಕೊಳುವೆನು | ಮೆಲ್ಲಲೆಂತೀಯಧಮನಿರುತಿಹ |
ಚಲ್ವಪಾಕವನೆಸಗುವೆನು ತೊಡು ನಿಲ್ಲದಿವನನು ಕೊಲ್ಲದೀಕ್ಷಣಾ || ೨ ||

|| ಭಾಮಿನಿ ||

ನಿಶಿಚರನು ಹೀಗೆನಲು ಕೇಳ್ತಾ | ಶಶಿಮುಖಿಯು ಭಯಗೊಂಡಿರಲು
ಬಳಿ | ಕಸಮ ಸಾಹಸಿ ಸಾಯಕಂಗಳ ಧರಿಸಿ ಪೊರಟಾಗಾ || ಉಸುರಿ
ದನು ಇನಿತಾಕ್ಕೆ ಫರ್ಜಿಪೆ | ನುಸಿಯೆ ಗರ್ವವ ನಿಲಿಪೆನೆನುತಲಿ | ಮಸೆದ
ಬಾಣವ ಬಿಡಲು ಖಳನಿಂತೆಂದ ರೋಷದಲೀ || ೧ ||

|| ರಾಗ, ಮಾರವಿ, ಏಕತಾಳ ||

ನರಗುರಿ ಕೇಳೆಲೊ | ಬರಿದ್ಯಾತಕೆ ಶರ | ಸರಿಮಾಡುವೆ ಮರುಳೆ ||
ಧುರದೊಳು ಎನ್ನಲಿ | ಸರಿನಿಲ್ಲವರೀ | ಧರಣಿಯೊಳ್ಳಾರುಸುರೂ || ೧ ||
ಖೂಳ ಖಳಾಧಮ | ತಾಳೆಲೊ ನಿನ್ನದೆ | ಸೀಳುತ ರುಧಿರದೊಳು || ಕಾಳಿ
ಯನೋಕುಳಿ | ಕೇಳಿಪಡುಸುರುವೆ | ಮೂಳನೆ ಬ್ರಾಮುಚ್ಚ || ೨ || ಖುಲ್ಲ
ಮನುಜ ಬರಿ | ಝಲ್ಲಿನೊಳೇನ್ ಫಲ | ನಿಲ್ಲದೆ ಹಿಡಿದೀಗಾ || ಚಲ್ಲ
ಬಡಿದು ಬ್ರಾ | ಪಲ್ಲಿಗೆ ತಗಲದೆ | ಮೆಲ್ಲುವೆ ನೋಡೆಂದಾ || ೩ || ಗಿರಿ
ಗಂಹರದೊಳು | ನರಿಪಂದಿಗಳನು | ತಿರಿದಟ್ಟುತ ತಿಂದಾ || ಉರವನು
ಹೊಡದೀ | ಧರೆಯೊಳು ಕೆಡಹುವೆ | ಖಳ ಕೇಳ್ ಖರೆಯೆಂದೂ || ೪ ||
ಹೊಸಮಸತಿಹ ಕಣೆ | ವಿಸರದಿ ರಕ್ತಸ | ನಸು ಕುಸಿಯುವೆನೆನುತಾ ||
ಎಸೆಯಲು ನೋಡುತ | ನಿಶಿಚರನದರನು | ತುಸಗಣಿಸದೆ ಮುರಿದೂ || ೫ ||
ರೌದ್ರದೊಳಿವನನು | ಛಿದ್ರಿಪೆನೆನುತಲಿ | ಅದ್ರಿಕುಜವ ಮುರಿದೂ ||
ಭದ್ರನಶಿರಕಾ | ಕ್ಷುದ್ರನು ಹೊಡೆಯಲು | ಬಿದ್ದನು ರಣತಳದೀ || ೬ ||

|| ಭಾಮಿನಿ ||

ಧರಣಿಪತಿ ಕಾಮಿನಿಯ ಹಂಬಲ | ತೊರೆದು ಯಮನೆಡೆ ಗೈದನಿ
ತ್ತಲು | ಭರಿತ ತೋಪದಿ ಕರ್ಬುರನು ಸತಿಯೆಡೆಗೆ ನಡೆ ತರಲೂ || ಅರಿ
ತದನು ನೃಪಸುತೆಯು ಮನದೊಳು | ಮರುಗಿದಳು ಖಗರಾಜನಟ್ಟುಳಿ
ತೊರೆದು ನಕುಲೇಶ್ವರಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ನಾಗನೋಲಕ್ಕಾಂತೇ || ೧ ||

॥ ರಾಗ, ಆನಂದ ಭೈರವಿ, ಏಕತಾಳ ॥

ಅಕ್ಕಟಕ್ಕಟೈಯ್ಯೋ ಮೃಡನೇ | ರಕ್ಕಸ ಮುಂದ್ವರಿವ ತಾನೇ ||
ಕೊಲ್ಲಲೂ | ತನ್ನ ಮೆಲ್ಲಲೂ || ೧ || ಪೊಡವಿಸ ದೃಢವರ್ಮನನ್ನಾ |
ಪಡದ ಪಿತ ತಾನಾದಡೆನ್ನಾ || ಬರಹವೇ | ಯೆಂತು | ಮೂರುವೆ || ೨ ||
ಯಾತಕಾಗಿ ವತ್ಸನಿಂಗೇ | ಮಾತುಕೊಟ್ಟು ಭದ್ರನಿಂಗೇ || ಜರದನೂ ||
ಪಿತನೂ | ವರದನೂ || ೩ || ಯಾತಕಾಗಿ ಕಾದಲ್ಪಂದಾ | ಯಾತಕಾಗಿ
ತನ್ನಾ ತಂದಾ || ನಿಲ್ಲಿಗೇ | ಭೂಪ | ಮೆಲ್ಲಗೇ || ೪ || ಬಳಿಕ್ಕಾಕೆ ರಕ್ಕಸ
ತಾನಿಲ್ಲಿ | ಕಲಹಕೆನುತ ಜನಪನಲ್ಲಿ || ಬರುವರೇ | ಕೊಂದೂ | ಕಳವರೇ
|| ೫ || ಭೂಪ ತನ್ನಾಗಳವ ಕಡಿಯೇ | ಕೋಪದಿಂದ ಖಡುಕ ನೆಗೆಯೇ
ತಡೆವುದೇ | ಸುರರು | ನುಡಿವುದೇ || ೬ || ದುರುಳನೆನ್ನಾನೊಂದು ಕೆಡಿಸಿ
ದಿರಲಾರನೈಯ್ಯೋ ಕೆಲಸ || ಕೆಡುವುದೂ | ಯೇನಾ | ನುಡಿವುದೂ || ೭ ||
ಮತ್ತೆ ಕೊಲುವನೇನೋ ಎನ್ನಾ | ಚಿತ್ತಜಾರಿ ಬಲ್ಲಾ ಮುನ್ನಾ || ಬಿಡು
ವನೇ | ಆಳ | ದಿರುವನೇ || ೮ ||

॥ ವಾರ್ಧಿಕೈ ॥

ಜಯ ಜಯ ಜಗನ್ನಾಥ ಜಾನಕೀ ಸುಪ್ರೀತ | ಜಯ ಜಯ ಚಿದಾ
ನಂದ ವಂದ್ಯಸುಮನಸ ವೃಂದ | ಜಯ ರುಕ್ಮಿಣೀ ರಮಣ ಜಯ ಕೌಸ್ತು
ಭಾಭರಣ ಜಯ ಖಳಸ್ತೋಮ ಭೀಮಾ || ಭಯ ದೂರ ನೀ ಎನ್ನ ಭವ
ಣೆಯನು ಪರಿಹರಿಸು | ದಯ ದೋರು ಕರುಣವಾರಿಧಿ ತನ್ನ ಬಿಡದೆ ಚಿನ್ |
ಮಯ ಮೂರ್ತಿ ಕಾಯುತೀ ಖಳನಬಾಧೆಯ ಬಿಡಿಸು ಪದುಮನಾಭನೆ
ದಯದೊಳೂ || ೧ ||

॥ ಭಾಮಿನಿ ॥

ವಾರಿಜಾಕ್ಷನೆ ದ್ರೌಪದಿಯ ನೀ | ಭೂರಿ ಕರುಣದಿ ಕ್ಯಾದೆ ಸುಮ
ನಸ | ವಾರವನು ಸಲಹಿರುವೆ ದಶಕಂಠನನು ಕಳೆದೀಗಾ || ನಾರಿಯೊ
ಬ್ಬಳ ಸಲಹುವುದು ಬಲುಭಾರವೇ ಗೋವಿಂದನಿನಿತಿರೆ | ಮಾರಪಿತ ಬಿಡ
ದೀಗ ಪ್ರಾಣವ ಕಾಯೋ ಮುರಹರನೇ || ೧ ||

॥ ರಾಗ, ತಂಕರಾಭರಣ, ತ್ರಿವೃಡತಾಳ ॥

ಸುದತಿ ಈ ತೆರದಿಂದ ಚಿಂತಿಸಿ | ಮಧು ರಿಪುವ ನೆನೆಯುತ್ತಿರೇ ||
ಇದಿರು ಬಂದಾದುರುಳ ರಕ್ಕಸ | ವಿಧುಮುಖಿಯೊಳಿಂತೆಂದನೂ | ತೋಪ
ದಿಂದಾ || ೧ || ಕೊಮಲಾಂಗಿಯೆ ನಿನ್ನ ಪೆತ್ತಿರು | ವಾಮಹಿಮನ್ಯಾರೆ
ನ್ನುತಾಪ್ರೇಮದಿಂದಲಿ ಪೇಳು ಮದಗಜ | ಗಾಮಿನಿಯೆ ಬಿಡು ಚಿಂತೆಯಾ |

ಎನ್ನೊಳಿಗಾ || ೨ || ಇತ್ತ ಕೇಳು ಹರಿಣಾಕ್ಷಿ ಎನ್ನನು | ಚಿತ್ತ
ಜನು ಬಲು ತೆರದೊಳೂ || ವೃಥಾ ಬಳಲಿಪನಿದಕೆ ಶಮನವ | ಬಿತ್ತರಿಸು
ನೀ ಎನ್ನೊಳೂ | ಕರುಣದಿಂದಾ || ೩ || ತನು ಸುಖವ ಪಡೆಯಲ್ವೆ ನಿನ್ನಲಿ |
ಮನವ ಮಾಡಿದುದಲ್ಲದೇ || ಕೊಲುವದಿಚ್ಛಿಪುದಲ್ಲನಾರೀ | ಮಣಿಯೆ
ಭಯವನು ತೊರೆಯುತಾ | ಮೊಗವ ನೆಗೆಹೂ || ೪ || ಬಳಿಯೊಳಿಹ ಮನು
ಜಾಧಮನು ತಾ | ನೆಲವ ತೊರೆಯುತಲೆಮನೆಡೇ || ನಲವಿನಿಂದಲಿ ಪೋ
ಗಿಹನು ತಿಳಿ | ತಿಲಕ ಪುಷ್ಪ ಸುನಾಸಿಕೇ | ಪುಸಿಯಿದಲ್ಲಾ || ೫ || ಧಡಗ
ನಿಂತನೆ ಕೇಳುತೆಲ್ಲವ | ಜಡಜಲೋಚನೆ ದುಗುಡದೀ || ಅಡಗಿಸಿದಾಪತ್ತಿ
ನಲಿ ಧೈರ್ಯವ | ಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ವಳು ರೋಷದೀ | ದಾನವನೊಳೂ || ೬ ||

|| ರಾಗ, ಕಾಫಿ, ಝಂಪತಾಳ ||

ದುರುಳ ರಕ್ಕಸ ಕೇಳು | ವರೆಯಲ್ಪಾಕಿಂತೆನೆಗೆ | ದೊರೆಯುವುದೆ
ಲಾಭವೇನ್ ಹೀಗೆ || ಪರಿ ಪರಿಯ ನರಕದೊಳು | ಹೊರಳುವುದು ಹಿತ
ಕರವೆ | ನರವೈರಿಯುಸುರು ಎನ್ನೊಡನೇ || ೧ || ಹೆಣ್ಣಿನಾಶೆಯೊಳು ನಿ |
ನ್ನಣ್ಣ ರಾವಣ ಮಡಿದು | ಮಣ್ಣೆನ್ನೊಂದಿಕೆಯಾದ ಬಳಿಕಾ || ಮಿಣ್ಣನಾ
ದ್ರಾಪತಿಗೆ | ಕಣ್ಣೆಟ್ಟು ಕೀಚಕನು | ತನ್ನಸುವ ತೊರೆದನೇನೆನಲೀ || ೨ ||
ವಾಲಿ ರುಮೆಯನು ಮನೆಗೆ | ಲೀಲೆಯಿಂದೊಡ್ಡಿದುತಲಿ | ಕಾಲನೆಡೆಗೈದು
ದನು ಮರತೇ || ಕೀಳುತನ ಗೈದು ಸುರ | ಪಾಲ ಗೌತಮನಿಂದ |
ಹಾಳಾದ ಬಗೆ ಯೋಚಿಸೀಗಾ || ೩ || ತೊರೆದಿರುವ ಪ್ರಾಣವೀ | ಧರೆಯ
ಧಿಪ ಎನ್ನಕೆ | ದ್ವಿರದಿಲ್ಲಿ ತಂದಕಾರಣದೀ || ಬರುವುದಿನ್ನವನ ಗತಿ |
ಶರಗಿನೊಳು ಗಂಟಕ್ಕು | ಬರಿದೇಕೆ ಕೆಡುವೆ ಎನಲೊರದಾ || ೪ ||

|| ರಾಗ, ಕೇತಾರಗೌಳ, ಅಷ್ಟತಾಳ ||

ಯಾಕೆನ್ನ ನುಡಿಯ ನಿರಾಕರಿಸುವೆ ಪೇಳು | ರಾಕೇಂದು ವದನೆ
ಹೀಗೆ||ಜೋಕೆಯೊಳುಸುರೇಲ್ಲಾಡೀ ಕಾನನದಿ ಪ್ರಾಣ | ನೀ ಕಳ ಕೊಳುವೆ
ನೋಡೂ || ೧ || ಜನಿಸಿದವನು ಸಾಯ | ಲಿನಿತೆಂಬ ನೇಮವ | ವನಜ
ಸಂಭವ ನೇಮಿಸೇ || ತನಗೆಂತು ಬಿಡುವುದು | ವನಹರ್ಮ್ಯವೆಂದೆಂಬು |
ದನು ಮೃತ್ಯು ತಾ ಕಾಂಬಳೇ || ೨ || ಸುರನಾರಿಯರು ಕೂಡ | ಪರ
ಪುರುಷನಿಚ್ಛಿ | ಪರು ಕೇಳು ನಾಗವೇಣಿ||ತರವೆ ನಿನಗೆ ಎನ್ನೊ | ಳಿರು
ವುದೆ ಕುಂದುಗ | ಳಿರುಹು ಬೇಗದನು ಜಾಣೆ || ೩ || ದಾನವ ಕೇಳುನೀ |
ಪ್ರಾಣವ ಕಳೆದರೂ | ನಾ ನಿನ್ನ ಸೇರಲುಂಟೇ || ಹೀನ ರಕ್ಕಸ ನಿನ್ನ
ಕಾಣೆನೆನ್ನುತ ಮೊಗ | ಮಾನಿನಿ ತಿರುಹಿದಳೂ || ೪ ||

|| ಭಾಮಿನಿ ||

ನಾರಿ ಮೊಗವನು ತಿರುಹೆ ನೋಡುತ | ಘೋರ ವಿಮೃಶ್ಲೋಚನನು
ತಾ | ಭಾರಿ ಕೋಪವ ತಾಳುತುಸುರಿದನವಳೊಡನೆ ಭರದೀ || ವಾರ
ನೆರಡುತ್ತಿಹೆನು ಮನದಿ ವಿ | ಚಾರಿಸುತ ನೀ ಸಿದ್ಧಗೈವುದು | ಮಾರಿದಡೆ
ಕಡೆಗಾಲ ತೋರುವೆನೆನುತ ಪಿಡಿದಾಗಾ || ೧ ||

|| ಕಂದಪದ್ಯ ||

ಅರಮನೆಗೊಯ್ಯುತ ಸತಿಯನು | ಪೊರಮಡದೋಲ್ ಬಂಧನೆ
ಯೊಳಗಿಡುತಾ ಕರ್ಬುರ || ನಿರಲಿತ್ತಾ ವನಿತೆಯು ಬಲು | ಪರಿ ದುಃಖಿಸಿ
ದಳ್ ಘಾತಿಪನೆನುತಂ || ೧ ||

|| ರಾಗ, ಸಾಂಪ್ರ, ತ್ರಿಪುಡೆ ||

ಇನಿತು ಕಾಮಿನಿ ದುರುಳನೆಡೆಯೊಳು | ದಿನವ ಯುಗದೋಲ್ಕಳಿ
ಯುತಿರಲಾ | ವನಿತೆ ಸುಖಿಸುವ ಕಾಲ ಬಂದುದುಜನಪ ಕೇಳೊ || ೧ ||
ಬಂದುದಿನ ಕೌಶಂಭಿ ಧರಣಿಪ | ನೆಂದೆನುವ ವತ್ಸಾಖ್ಯ ಸಂತಸ | ದಿಂದ
ಮಂತ್ರಿಯ ಕರೆದು ಮತ್ತವ | ನೆಂದನಿನಿತೂ || ೨ || ಬೇಟೆಯಾಡದೆ
ಬಹಳ ದಿನಗಳುದಾಟದವು ಇದಕಾಗಿ ಶಬರರ|ಕೂಟವನು ಬರ ಹೇಳು
ತನ್ನಯ | ಘೋಟಿಕವನೂ || ೩ || ತರಲುಸುರೆ ಇಂತೆನಲು ಕೇಳ್ದಾ |
ವರ ಸಚಿವನಾಕ್ಷಣದಿ ಕರೆಸಲು | ಪೊರಟ ಜನ ಸಂದಣಿಯ ಕೂಡುತ |
ಧರಣಿಸಾಲಾ || ೪ ||

|| ರಾಗ, ಶುಜಾವಂತು, ಏಕತಾಳ ||

ಬಂದಾ ವತ್ಸಾಖ್ಯ ಬೇಟೆಗೆಂದೂ | ಸಂತೋಷದಿಂದಾ | ಬಂದಾ
|| ಪಲ್ಲ || ಬಂದನಾಗ ಬಹುಮಂದಿಯ ಕೂಡುತ | ಚಂದದಿ ನರ ಪತಿ |
ನಂದನನಂದೂ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಹಿಡಿ ಹಿಡಿ ಕಡಿ ಹೊಡಿ | ಜಡಿ ಬಡಿ ತಡಿ
ಯೆನು | ತೊಡನಾ ಬೇಡರ | ಫಡೆಯೆನು ನೆರಹೀ || ೧ || ಪದುಮಾಕರ
ವನು | ಕದದಿದ ಮದ ಗಜ | ವಿದು ನೆಲತರಿದೇ | ದಿದೊ ಯೆಂದೊದರೀ ||
|| ೨ || ಕಲವಂಕಳಿ ಗಿಳಿ | ಕಲಕಂಠವು ಕೋ | ಕಿಲ ಕುಲ ಕುಕಿಲವ | ಬಲೆ
ಯಲಿ ಕೆಡಹುತಾ | ಬಂದಾ || ೩ ||

|| ವಾರ್ಧಿಕ್ಕ ||

ಈ ಪರಿಯೊಳಖಿಳ ಖಗ ವ್ಯಗ ಸಂಕುಲವ ಕೊಲುತ | ಭೂಪ
ಮುಂದೊತ್ತಿಬರಲೊಂದೆರಳೆ ತನ್ನಸುವ | ಕಾಪಾಡಲೋಡಿದುದು ಬಹು
ದೂರವಿದ ಕಂಡು ವತ್ಸಬೆಂಬೊತ್ತುತ್ತೈದೀ || ಅಪಗೆಯ ದಾಂಟಿ ಗಿರಿ
ವರ್ಗಗಳ ಕಳಿದಿನನ | ತಾಪದಿಂ ಬಲುಬಳಲಿ ಬಾಯಾರಿ ನೆಳಲಿನೊಳು |
ತಾಪವನು ಕಳೆಯಲ್ಕೆ ವಾಜಿಯಂ ತೃಜಿಸಿ ಕುಳ್ಳಿದ್ವನಾಲ್ವೆ ಸೆ
ನೋಡುತಾ || ೧ ||

|| ಭಾಮಿನಿ ||

ಕಾಡ ವಿಭವಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಮನದೊಳ | ಗಾಡಿದನು ಪಿಂತೀ ನಿಸಿನ
ವನು | ನೋಡಲಿಲ್ಲವು ಪೊಸತೆನುತ ಮತ್ತಿರದೆ ಕಾಣುತಿರೇ || ಜೋಡಿದದ
ಮನೆಯೊಂದು ಕಾಣೆಸೆ | ರೂಢಿಪನು ಮಿಗಿಲಚ್ಚರಿಯೊಳಾ | ಕೂಡೆ
ಮಂದಿರದೆಡೆಗೆ ತೆರಳುತಲೆಂದನೀ ತೆರದೀ || ೧ ||

|| ರಾಗ, ಕಾಫಿ, ಅಷ್ಟತಾಳ ||

ಏನ ಪೇಳುವೆನೀ ಸೋಜಿಗವಾ | ಇದ | ತಾನೆ ಕಟ್ಟಿಹುದ್ಯಾರೋ
ತಿಳಿಯೆ ತಾ ನಿಜವಾ || ಏನ || ಪಲ್ಲ || ಬಣ್ಣ ಸಲೇನೀ ಮಂದಿರವಾ | ಬಿಡು |
ಗಣ್ಣರ ಮನೆಗಿಂತ ಸೊಬಗಿನೋಳ್ ಮರೆವಾ || ಬಣ್ಣ ದುಪ್ಪರಿಗೆಯ್ಯಾಭ
ವವಾ | ನೋಡಿ | ತಣ್ಣ ಗಾಯಿತು ತೃಪ್ತಿ ಪೇಳಲೇನಿರವಾ || ೧ || ಅರರೆ
ಯೇನಚ್ಚರಿ ಭಯದೀ | ವೋಡಿ | ದೆರೆಲೆ ಬಂದಿಟ್ಟೆನ್ನ ಕಾಂಬುವ ತೆರದೀ ||
ಹೊರ ನೋಟದಕ್ಷಿಗಳೆನಗೇ | ತೋರ್ಪ | ವರಿಯ ಬೇಕೆನುತೆಂದು
ಭೂಮಿಪ ತಿರುಗೇ || ೨ || ಅಂಗನೆಯೆನುತ ನಿಶ್ಚಯಿಸೀ | ತಾ ಕಾ | ಳಿಂಗ
ವೇಣೆಯ ಬಳಿಗಾಗಿ ಮುಂದ್ವರಿಸೀ || ಅಂಗಣವನು ಪೊಕ್ಕು ನೋಡೀ |
ನೃಪ | ಪುಂಗವ ಮನದೊಳಗಿನಿತು ಮಾತಾಡೀ || ೩ ||

|| ರಾಗ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನಿ ಕಾಫಿ, ರೂಪಕ || [ಧಾಟಿ:- ತಾಳ ತಾಳಿದು ಸಮಯವಲ್ಲಾ ||

ಸರಿಯಾರಿ ತರುಣಮಣಿಗೇ | ವರೆಯಲೇನಿನ್ನಿವಳ ಬಗೇ || ಗುರು
ಕುಚಯುಗೆ ಚಂದ್ರಮುಖೀ | ಉರಗವೇಣೆ ಮದನ ಸಖೀ || ಪಲ್ಲ ||
ಭ್ರಮರಕುಂತಳೆ ಕಮಲನೇತ್ರೇ | ಅಮಿತಶೋಭೇ ವಿಮಲಗಾತ್ರೇ ||
ದ್ಯುಮಣಿಯಂತೇ ತೇಜದಿಂದಾ | ಗಮಿಸುವಳಲೈನು ಚಂದಾ || ೧ ||
ದಾರೊಡೆಯನೊ ದಾರ್ಪೆತ್ತನೊ | ನೀರೆ ಇವಳ ಸೊಬಗಿದೇನೋ || ಪೂರ್ವ
ಪುಣ್ಯ ವಶದಿ ತನಗೆ | ತೋರಿತಲ್ಲದೆಂತು ಹೀಗೇ || ೨ || ಕರಿ ಗಮನೆಯು
ಹೊರಗೆ ನೋಳ್ವ | ಳೆರೆಯನೆಲೆಯೋ ಬಾರದೀರ್ಪಾ || ಸರಿಯಿದು ನೋಡು
ವೆನೆನುತಾ | ಪೊರಟಾಕ್ಷಣ ಭೂಮಿಪ ತಾ || ೩ ||

|| ಭಾಮಿನಿ ||

ಮನೆಯೊಡೆಯರ್ಯಾರಿಲ್ಲ ಚಂದಾ | ನನೆಯು ಮಾತ್ರವೆ ಇರುವ ತೆರ
ದಲಿ | ತನಗೆ ತೋರ್ಪುದು ಯೆಂತದಾಗಲಿ ಪರಿಕಿಸುವುದೆನುತಾ || ಜನಪ
ನುಪ್ಪರಿಗೆಯನು ಸೇರ್ದಾ | ಕನಕಪುತ್ಥಳಿಯಂತೆ ರಂಜಿಪ | ವನಜ
ಲೋಚನೆಯಳನು ಕಂಡಾ ನೃಪತಿಯುಸುರಿದನೊ || ೧ ||

॥ ರಾಗ, ಮುಖಾರಿ, ಏಕತಾಳ ॥ [ಧಾಟಿ:- ಹ್ಯಾಗೆ ಬಿಡಲಿ ನಿನ್ನೊಡನಾಟವ ಸಂ ।

ನೀರೆ ಸುಗುಣೆ ದಯದೋರುತ ಪೇಳ್ ನೀ | ನ್ಯಾರೆನುತಲಿ ಚದುರೇ ||
ನೀರಜಾಕ್ಷಿ ಮದ ವಾರಣ ನಡೆ ನಗೆ | ಬೀರುತ ನುಡಿ ಧೀರೇ || ಪಲ್ಲ ||
ಮಾನಿನಿ ನಿನ್ನಯ ಪಿತನ್ಯಾರೆನ್ನುತ | ನೀನೊರೆ ಯೆಲೆ ಜಾಣೇ || ಕಾನನದೊ
ಳಗೋರ್ವಳೆ ನೀನಿರುತಿಹೆ | ಯೇನೆನುತಲಿ ಕಾಣೇ || ೧ || ಮನದೊಳು
ಚಿಂತಾಲತೆಯದು ಹಂಬುತ | ಮೊನೆಗೊಂಡಿಹುದೇನೂ || ಕನಕಾಂಗಿಯೆ
ಮತ್ತದು ತವ ಮೊಗದೊಳು ! ಮಿನುಗುವ ಬಗೆಯೇನೂ || ೨ || ಚಂಚ
ಲಾಕ್ಷಿ ಬಲು ಮಿಂಚುವ ಕದಪದು | ಕೊಂಚ ಕಂದಿಹುದೇನೂ || ವಂಚಕ
ಗೈಯದಲು ಸುರೆನ್ನೊಡನರ | ಸಂಚಿಗಮನೆ ನೀನೂ || ೩ || ಬೆದರಲೇಕೆ
ನಾ ವಂಚಕನೆನ್ನುತಾ | ಪದುಮನೇತ್ರ ಹೀಗೆ || ವಿಧುಧರನಾಣೆಯು
ಕುಹಕಿಗನಲ್ಲವು | ಮುದದೊಳಗರುಹೆನಗೇ || ೪ ||

॥ ಕಂದಪದ್ಯ ॥

ಕೇಳಾ ಸುದತಿಯು ಲಜ್ಜೆಯ | ತಾಳುತ ಶಿರ ತಗ್ಗಿಸಿದುದ ತಿಳಿದಾ
ಧಾರುಣೆ || ಪಾಲನು ಮತ್ತಿಂತೆಂದನು | ಲೋಲಾಂಬಕಿಯು ಸುರ್ಯಾವನು
ತವ ಪತಿಯೆನುತಂ || ೧ ||

॥ ರಾಗ, ಬೇಗಡೆ, ಏಕತಾಳ ॥ [ಧಾಟಿ:- ಹಿಡಿರೋ | ಈ ಮಡದಿ ರತುನವನು ॥

ನುಡಿಯೇ | ನಿನ್ನೊಡೆಯನ ಪೆಸರೊಡ | ನುಡಿಯೇ || ಪಲ್ಲ || ಬಡ
ನಡುವಿನಜಡ | ಪಿಡಿ ನಡೆದುಡು ಕೊಡ | ಬಿಡು ಕಡು ಬೆಡಗಿನೋ | ಳುಡು
ಪಡೆ ಪತಿ ಮುಖ || ನುಡಿಯೇ || ೧ || ನಗೆ ಮೊಗ ನಗೆಹುತ | ಲೊಗು
ಮಿಗೆ ದುಗುಡಗಿಳುಗಿ ವ್ಯಗದ್ಯಗುಯುಗೆ | ಬಗೆ ಮಿಗೆ ಸುಗುಣೇ || ೨ ||
ವನಜಾನನೆ ತನು | ವನು ನನೆ ಮೊನೆಯನು | ಕುನಿಪನು ಮನವಿನಿ |
ತನು ಘನತನದೊಳು || ನುಡಿಯೇ || ೩ ||

॥ ಭಾಮಿನಿ ॥

ನಳಿನನೇತ್ರೆಯು ತಲೆಯನೆತ್ತುತ | ಬಳಿಕ ನಾಚುತ್ತಿರಲು ತಿಳಿದಾ |
ಇಳೆಯಧಿಪನಿಂತೆಂದ ಕೋಮಲೆಯೊಡನೆ ತೋಪದಲಿ || ಅಳುಕದಿರು
ಕೇಳಬಲೆ ನಾವೇನ್ | ಕುಲಗೆಡುಕರಲ್ಯಾಕೆ ಯೋಚಿಪೆ | ಫಳಿಲನೊರೆ
ಯೆನೆ ಸುದತಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿದಳು ತನ್ನಿರವಾ || ೧ ||

॥ ರಾಗ, ಸಾಂಗತ್ಯ ರೂಪಕತಾಳ ॥

ಯಾರಯ್ಯ ತನ್ನೊಡ | ನೀ ರೀತಿಯೊಳು ಕೇಳ್ಕೆ | ಕಾರಣವೇನೂ
ನಾನರಿಯೇ || ನಾರೀ ತನ್ನವನು ವಿ | ಚಾರಿಸಿ ಫಲವೇನೂ | ಭಾರಿ

ದುಷ್ಕರ್ಮಿ ತಾನಹೆನೂ || ೧ || ಧರೆಯೊಳತ್ಯಧಿಕವಾ | ಗಿರುವಂಗ
ಪಟ್ಟಣ | ಧೋರೆ ದೃಢವರ್ಮನ ಸುತೆಯೂ || ಸಿರಿವಂತ ವತ್ಸನಿಂ |
ಗಿರದೆನ್ನಾ ಮದುವೆಯಾ | ವಿರಚಿಸೆ ಪಿತ ನಿರ್ಣಯಿಸಿದಾ || ೨ || ಅಂದ
ರೇನ್ ಗೈವುದು | ಹೊಂದಿ ಹಾ ವಿಧಿಯನ್ನನಿಂದಿಗೂ ಬಿಡುವ ಮಾತುಂ
ಟೀ || ಬಂದೋರ್ವ ಭೂಪ ತಾ | ತಂದೆಯ ಸೋಲಿಸಿ | ತಂದಾ
ಕದ್ದೆನ್ನನೀ ವನಕೇ || ೩ || ಬಳಿಕೋರ್ವ ರಕ್ಕಸ | ಕಲಹದಿ ಜನಪನಾ
ಕೊಲುತೆನ್ನಾ ಕೆಡಿಸಲೆಂದೆನುತಾ || ಹಲವಂಗ ಯತ್ತಿಸೆ | ಫಲಸಿಗದಿರೆ
ಮತ್ತೀ | ನಿಳೆಯದಿ ತಂದೂ ಬಂಧಿಸಿಹಾ || ೪ || ಜೀವಗೊಳ್ಳುವ ತನ್ನಾ
ಕ್ಯಾವರಿನ್ಯಾರಿಹರ್ | ಹಾ ವಿಧಿಯನು ಮೊರಲೆಂತು || ಭೂವರವತ್ಸನಿಂ |
ನ್ಯಾವನೆಲ್ಲಿ ಹನಿದ | ನೀವರಿವಿರೆ ದಯಮಾಡೀ || ೫ || ಧರಣಿಪ ವತ್ಸನ |
ಮರೆಯೊಳಿದೆ ಬ್ಯಾರಿ | ಕುರಿಗಳನಿಚ್ಚುಪುದುಂಟಿ || ಹರಣವ ತೆಗದರೀ |
ದುರುಳನ ಸೇರುತ | ಲಿರಲುಂಟಿ ಜಗದಿ ಬಾಳುತಲೀ || ೬ ||

|| ವಾರ್ಧಿಕ್ಕ ||

ಮತ್ತೆ ಕೇಳ ಸುರವೈರಿ ವನಕೆ ತೆರಳಿಹನವನು | ಗೊತ್ತು ಬರುವನು
ನಮ್ಮ ಕಂಡು ಕೊಲ್ಲದಡವಗೆ | ಹೊತ್ತು ಹೋಗದು ನೀನು ಕೆಡಲೇನು
ಫಲವಿಡುದು ತೆರಳಯ್ಯ ನಿನ್ನ ಗೃಹಕೆ || ಮತ್ತಕಾಶಿನಿ ಇನಿತು ಪೇಳಿ
ದುದ ಕೇಳ್ದಾ ನ | ರೋತ್ತಮನು ಮನಮರುಗುತಾ ಸುದತಿಯನು ತಾನು |
ಯೆತ್ತಿ ತೊಡೆಯೊಳ್ಳುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಪೇಳ್ವ ತನ್ನ ನಿಜ ಪರಿಯ ಮಾಜಿಸದೆ
ನೃಪತೀ || ೧ ||

|| ರಾಗ, ಸುರುಟಿ, ಏಕತಾಳ || [ಧಾಟಿ: - ಕೋಮಲಾಂಗಿ ಕೇಳಿ]

ಸುದತಿ ಶಿಖಾಮಣಿಯೇ | ಪೇಳುವೆ | ನಿದೊ ಮನ್ಮಥನ ಕಣಿಯೇ ||
ಚದುರೆ ನೀನೆನಗಾ | ಗೃಧಿಕ ಭವಣೆ ಪಟ್ಟುದರಿಂ ದುಃಖಪೆ | ನಿದನೇನೆ
ನಲೀ || ೧ || ವತ್ಸನೆನಲು ನಾನೇ | ಬೇಟೆಗೆ | ಉತ್ಸಹದೊಳು ಕಾಣೇ ||
ಮತ್ತೀ ವಿವಿನಕೆ | ಚಿತ್ತೈಸಿದೆ ಮೃಗ | ದೊತ್ತಿನೊಳ್ಳೆ ತಂ | ದಿತ್ತೆನು
ದರ್ಶನ || ೨ || ದುರುಳನು ಕಡು ಭಯಕೇ | ದುಃಖಿಸ | ದಿರು ನಾನೀ
ಕ್ಷಣಕೇ || ತರಿದಟ್ಟು ವೆನೆಮಪುರಿಗವನನು ಚಂ | ದಿರ ಮುಖ ನಿನ್ನನು |
ಕರೆದೊಯ್ಯುವೆನೂ | ೩ ||

|| ಭಾಮಿನಿ ||

ಕೇಳುತಾಯತ ನೇತ್ರ ವತ್ಸ ನೃ | ಪಾಲನನು ಬಿಗಿದಪ್ಪಿ ಸಂತಸ |
ತಾಳಿದುದನೊರೆಯಲ್ಕೆ ಫಣಿಪನಿಗಸದಳವು ನೃಪತೀ || ಲೀಲೆ ಮಿಗೆ ಘಟ
ಎರಡ ಕಳೆಯಲ್ | ಖೂಳನಿತ್ತಲು ನಡೆತರುತ ಕಡೆ | ಗಾಲ ಬಂದಿಹು
ದರಿಯದಾ ಗಂಧರ್ವನನು ನೋಡೀ || ೧ ||

॥ ಕಂದಪದ್ಯ ॥

ನಿರ್ಜರರೆದೆ ಕಂಪಿಸಿವೋಲ್ | ಘರ್ಜಿಸಿ ವಿದ್ಯುಲ್ಲೋಚನನೊಳ
ಪೊಗುತಾಗಂ || ತರ್ಜಿಸಿ ಶರ ಬಿಡುತೆಂದನು | ದುರ್ಜನ ಕೇಳೇತಕೆ
ಬಂದಿರುತಿಹೆ ಎನುತಂ || ೧ ||

॥ ರಾಗ, ಸುರುಟಿ, ಮಟ್ಟಿತಾಳ ॥

ಆರೆಲೊ ಹುಡುಗಾ | ಸೇರಿದೆ ಧಡಿಗಾ | ಚೋರರ ತೆರದೊಳಗರ
ಮನೆ | ಸೂರೆಗೈಯ್ಯಲು ಬಂದಿಹು | ದ್ಯಾಲೆಲೋ ಹುಡುಗಾ || ಪಲ್ಲ ||
ಅಡುಂಬುವ ತರಳನೆ ಈ | ಕಾಡಿಗೆ ಬಂದ್ಯಾಕೇ || ಮೋಡಿಯೊಳರಮನೆ
ಹೊಕ್ಕಿಹೆ | ನೋಡಿಕೊ ತನುಜೋಕೇ || ೧ || ಉರವನು ಬಗೆಯುತ
ನಿನ್ನನು | ತರಣಿಯ ಸುತನೆಡೆಗೇ || ತೆರಳಿಸುವೆನು ಎನುತಲಿ ಪಲ್ ||
ಮೊರೆಯಲು ಸತಿ ನಡುಗೇ || ೨ || ಮುಚ್ಚೆಲೊ ಬ್ಯಾ ಖಳ ರಕ್ಕಸ | ತುಚ್ಛ
ಯೊಳ್ ಫಲವೇನೂ || ಕೊಚ್ಚುವೆ ನೋಡ್ ನಾಲಗೆಯನು | ಬಿಚ್ಚುವೆನೆದೆ
ಯನ್ನೂ || ೩ || ಹಿಡಿದಪ್ಪಳಿಸುತ ನಿನ್ನನು | ಕಡಲಿಗೆ ಬಿಸುಟೇಗಾ |
ಹುಡುಗಿಯ ಕರೆದೊಯ್ಯುವೆ ತಾ | ನಡು ನಿತಿಚರ ಬೇಗಾ || ೪ || ಭಳಿ
ಭಳಿರೆನ್ನುತ ಕರ್ಪುರ | ಘಳಿಲನೆ ಮರ ಮುರಿದೂ || ತಲೆಯೊಳು ಹೊಡೆ
ಯಲ್ಕಂಡಾ | ಬಲವಂತನು ತರಿದೂ || ೫ || ಧರಣಿಪ ರೋಷವ ತಾಳುತ |
ಶರವನು ಸುರರಿಪುಗೇ || ಭರದಿಂದೆಸೆಯಲು ದಾನವ | ತೆರಳಿದನೆಮ
ಪುರಿಗೇ || ೬ ||

॥ ಭಾವಿನಿ ॥

ಸುದತಿಯನು ವಂಚಿಸುತ ತಂದಿರು | ವಧನುರೆಂತೀ ಧರೆಯೊಳಿ
ಪ್ಪರು | ಕದನದೊಳು ಕಡೆ ಸೇರಿದರು ಬಳಿಕಿತ್ತ ತೋಷದಲೀ || ಪದುಮ
ನೇತ್ರೆಯ ವಿನಯದಿಂ ನರ | ರಥಿಪ ಕರಕೊಳುತಾಗ ತನ್ನಯ ||
ಕುದುರೆಯನು ಸತಿಯೊಡನೆ ಏರುತ ಬಲದೆಡೆಗೆ ಬಂದೂ || ೧ ||

॥ ಕಂದಪದ್ಯ ॥

ಮನ್ನಿಸಿ ಶಬರರ ನೀವ್ ಪೋ | ಗೆನ್ನುತ ಕಳುಹಿಸಿ ತನ್ನಯ
ಮಾರ್ಬಲ ದೊಡನಂ || ಸನ್ನುತ ದೃಢವರ್ಮನ ಬಳಿಗಿನ್ನೀವರು
ಪೊರಟ್ಟಿ ತಂದರು ಬಲು ಜವದಿಂದಂ || ೧ ||

॥ ರಾಗ, ಬೈರವಿ, ರುಂಪಿತಾಳ ॥

ಚಿತ್ತವಿಸು ಶ್ರೀಹರ್ಷ | ನಿತ್ತವತ್ತಾಖ್ಯ ಜನ | ಪೋತ್ತಮನು ನಡೆ
ತರಲಿ | ನ್ನತ್ತ ದೃಢವರ್ಮಾ || ೧ || ನಿದ್ದೆಯನು ತಿಳಿದು ತಾನೆದ್ದು
ನೋಡುತ ತನ್ನ || ಮುದ್ದು ಮಗಳನು ವೈರಿ | ಕದ್ದೊದನೆನುತಾ || ೨ ||
ಕಂಗೆಟ್ಟು ಬಳಲಿಹಲ | ವಂಗ ಚಿಂತಿಸುತ ಸುತೆ | ಯಂಗವನು ನೆನೆ
ನೆನೆಯು | ತ್ತುಂಗ ಜನಪಾಲಾ || ೩ || ಇರಲಿತ್ತಾ ಕ್ಷಣ ಬಂದೂ | ಚರರೂ
ಪೇಳ್ವರು ನನ್ನಾ | ಪೊರ ಬಾಗಿಲೊಳಗೊರ್ವ | ತರಳೆಯನು ಕೂಡೀ ||
|| ೪ || ಬಂದಿರುವೆನೆನಲು ನೃಪ | ನಂದನವರಿಗೆ ಸಭೆಯ | ಹೊಂದಬಿಡ
ಬಹುವೆನಲಾ | ನಂದದಿಂ ಚರರೂ || ೫ || ಪೇಳಿದರು ಒಳಗೆ ಪೋಗ್ಯೇಳಿಂ
ದುದನು ತಿಳಿದು | ನೀಲಕುಂತಳೆ ಸಹಿತ | ಲೋಲ ವತ್ತಾಖ್ಯಾ || ೬ ||

॥ ವಾರ್ಧಿಕ್ಕ ॥

ನಡೆ ತಂದು ಭೂಮಿಪಗೆ ವಂದಿಸಲು ತಿಳಿದಾಗ | ದೃಢವರ್ಮ
ತೋಪಾಬ್ಧಿಯೊಳಗಾಡೆ ಪರಿವಾರ | ಜಡಜ ಮುಖಿ ಸೌರಂಭೆ ಸಹಿತಲಾ
ನಂದವನು ಪಡೆದುದನು ಪೇಳಲೆಂತೂ || ಒಡನೆ ವತ್ಸನ ಮನ್ನಿಸುತ
ಕುವರಿಯನು ಕೇಳುತಡಸೀರ್ಧ ಕಪ್ಪಕತಿ ದುಃಖಿಸಲು ನರಪತಿಯು |
ನುಡಿದಳಾ ಸುದತಿ ಚಿಂತಿಪುದೇಕೆ ವಿಧಿಲಿಸಿಯ ಮೊರಲಾರಳವು
ಜಗದೀ || ೧ ||

॥ ರಾಗ, ಮುಖಾರಿ, ರುಂಪಿತಾಳ ॥

ವೃಥಾ ಚಿಂತಿಪುದೇಕೆ | ಮನದಿ ಜನಪಾಕರ್ತನಪ್ಪಣೆಯಂತೆ |
ವರ್ತಿಸಿದೆ ನಾನಿದಕೆ || ವೃಥಾ || ಪಲ್ಲ || ಲೋಕೇಶನೆಪ್ಪಣೆಯ | ಲೋಕ
ದೊಳು ಮಾರ್ವರಾ | ರಾಕಿನಿತು ಯೋಚಿಸುವೆ | ಯೇ ಕೃಪಾಳೂ ||
ಸಾಕಿ ಸಲಹಿದೆನೆನುತ | ಶೋಕಿಸುತಲಿರಲು ವಿಧಿ | ತಾ ಕರುಣದೋರು
ವುದೆ | ಘಾಕದಲ್ಲೈ || ವೃಥಾ || ೧ || ಸೀತೆಯೆಂದೆನೆ ತ್ರಿಜಗ | ಮಾತೆಯೆ
ನಿಸಿಹಳವಳ | ಯಾತು ದಾನವನ್ನೊದ | ರೀತಿಗೆಟ್ಟೊ || ನೀತಿಯುತೆ ದ್ರೌಪ
ದಿಯು | ಧೂರ್ತ ದುಶ್ಯಾಸನಿಂ | ದೇತರದಿ ಬಳಲಿದಳು ಮಾತಿದೇಕೆ ||
|| ೨ || ಸತಿಸುತೆಯರೆಂದೆಂಬು | ವತಿಶಯದ ಭವ ಪಾಶ | ಕತಿ ಚಿಂತೆ
ಪಡುವವನು | ಮತಿಹೀನನೂ || ಶತಯಾಗ ಮುಖ್ಯ ಸುರ | ವಿತತಿಗಿ
ಹುದೀ ಕಪ್ಪ | ಸಿತನೆ ಮರುಗುವುದೇನು | ಹಿತವೇಪೇಳೂ || ೩ ||

॥ ಭಾಮಿನಿ ॥

ಮಗಳಮಾತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಜನಪತಿ | ಮಿಗಿಲು ತೋಪವ ತಾಳಿ
ಮುದ್ದಿಸಿ | ಭಗಣಪತಿ ಮುಖಿಗಾಗ ಲಗ್ನಕೆ ದಿನವ ನಿಶ್ಚಿಸಿ || ಜಗದ
ರಾಯರನೆಲ್ಲ ಬರೆಸುತ | ಲಗಣಿತದ ಭೂ ದಿವಿಜರಿಂದಲಿ | ನಗಹರಾದಿ
ದಿವಾಕಸರು ಮನ ಮೆಚ್ಚು ವೋಲೆಸಗೀ || ೧ ||

॥ ಕಂದಸದ್ಯ ॥

ಮದುವೆಯ ಸಮಯದಿ ದ್ವಿಜರಿಗೆ | ಮುದದೊಳು ದಕ್ಷಿಣೆಯಿತ್ತಾ
ಜನಪತಿ ಬಳಿಕಾ || ವಧುವರರಿಗೆ ಬಳುವಳಿಯ | ನ್ನಧಿಕ ತೆರದೊಳೀವುತ
ಕಳುಹಿದ ಪುರವರಕಂ || ೧ ||

॥ ಶರತಷ್ಠದಿ ॥

ಬಳಿಕಾ ವತ್ಸನು ನಳಿನಾಕ್ಷಿಯನೊಡ | ಗೊಳುತಲಿ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ
ತಂದೂ || ಇಳಿಯನು ಪಾಲಿಸಿ ಕಳೆದನು ಕಾಲವ | ಜಲಜಾಕ್ಷನ
ಕರುಣದೊಳಂದೂ || ೧ ||

॥ ರಾಗ, ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವುಡೆ ॥

ಕೇಳಿದೈ ಶ್ರೀಹರ್ಷರಾಯನೆ | ಬಾಲೆಯೋರ್ವಳಿಗಾಗಿ ಭೂಪರು |
ಕಾಳಗದಿ ಕಾದಾಡಿದುದ ನೀ | ಲೀಲೆಯಿಂದಾ || ೧ || ವನಜ ಮುಖಿ
ಯನು ವತ್ಸ ಲಗ್ನವ || ನೆನಿತೆಸಗಿಕೊಂಡೆಂಬ ಪರಿಯದು | ಮನಕೆ
ಬಂತೇನೆನುತ ಕೇಳಲು | ಜನಪ ನುಡಿದಾ || ೨ || ಕರುಣ ವಾರಿಧಿ ನಿಮ್ಮ
ದಯದೊಳ | ಗರಿತೆನೆನ್ನುತ ಪದಕೆರಗಿ ಭೂ | ವರನು ತೋಪದೊಳಿದರ್
ನೆಂಬುವ | ಚರಿತೆ ಇದನೂ || ೩ || ಪಡುಗಡಲಿನ ಧಡದಿ ರಂಜಿಸ |
ಉಡುಪಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಿ ನಿಂದು ಭಕತರ | ಗಡಣ ಪಾಲಿಸ ಹರಿಯ ಕರು
ಣದೊ | ಳೊಡನೆ ಇದನೂ || ೪ || ವಿದುಧರನ ಸದ್ಭಕ್ತ ವಿದ್ಯಾ | ನಿಧಿಗ
ಳೆನಿಸುವ ಸುಬ್ಬರಾಯರ | ಪದ ಸಹಾಯದಿ ಬರೆದೆ ಗುರುವೆಂ | ಬುದನು
ಬಗೆದೂ || ೫ || ಕುಂದು ಕೊರತೆಗಳಿದರ ಕವಿತಾ | ಬಂಧ ಭಂದಸ್ಸಿನೊ
ಳಗಿದುರ್ದ | ಚಂದದಿಂ ಸಮಗೈಸಿರುವೆ ನವ | ದಿಂದಲಿದನೂ || ೬ ||
ಕರುಣದೊಳು ವಾಚಿಸುತ ದೋಪವ | ನಿರದೆ ತಿದ್ದಲು ಖ್ಯಾತಿ ಬರುವು
ದು | ನರಹರಿಯು ಪೊರೆಯುವನು ಸರ್ವರ | ನಿರತ ದಯದೀ || ೭ ||

॥ ಮಂಗಳ ॥

॥ ರಾಗ, ಅಹೇರಿ, ಝಂಪತಾಳ ॥

ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಕಮಲನಾಭನಿಗೆ | ಗಿರಿಧರಗೇ | ಲೋಕಪಾಲಕ
ದೇವಕೀ ಕಂದಗೇ || ಪಾಕಶಾಸನ ಮುಖ್ಯ | ದಿವಿಜಗಣ ರಕ್ಷಕಗೆ |
ಕಾಕುಸ್ಥನಿಗೆ ವಿಮಲ | ವನಮಾಲಗೇ || ಜಯ ಮಂಗಳಂ || ೧ ||
ಮಾರ ಪಿತನಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ನಾರಾಯಣಗೆ ಯೋಗಿ | ವಾರ ವಂದಿತ
ಸದಾ | ನಂದಮಯಗೇ || ಶ್ರೀರಮಾಧವ ಕರುಣ | ವಾರಿನಿಧಿ ಭಕ್ತಜನ |
ವಾರಿರುಹ ತರಣಿ ಭವ | ದೂರ ಹರಿಗೇ || ಮಂಗಳಂ || ೨ || ನಗಧರ
ನಿಗಘಾಹರಗೆ | ಖಗರಾಜ ರೂಢನಿಗೆ | ಭೃಗುಜಗವಾಪ ಹಾರಗೆ |
ಗೋಪಗೆ || ಮಗುವನುದ್ದರಿಸಿ ಮೂ | ಜಗವ ಸಲಹಿದ ಉಡುಪಿ |
ಯಗಣಿತಾನಂದ ಶ್ರೀ | ಕೃಷ್ಣ ಧೋರೆಗೇ || ಜಯ ಮಂಗಳಂ | ನಿತ್ಯ
ಶುಭ ಮಂಗಳಂ || ೩ || || ಶ್ರೀ ||

❧ ಸಂಪೂರ್ಣ . ❧

